உ

திருவள்ளுவமாலை

திருக்குறள் மூலம்

இவை

புதுவை.

பொன்னுசாமி

முதலியாரால்

பரிசோதிப்பித்து

ஆமுல்லைவாயில்

அப்பாசாமி

முதலியாரால்

தமது

நீதிசாரவிளக்க

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

சுபகிருது௵ வைகாசி௴

இதன் விலை - ரூ - ௧௨.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவள்ளுவமாலை.

(அசரீரி)

திருத்தகுதெய்வத்திருவள்ளுவரோ, டு
ருத்தகுநற்பலகையொக்க - விருக்க, வுருத்
திரசன்மனெனவுரைத்துவானி, லொருக்க
வோவென்றதோர்சொல். ௧

(நாமகள்)

நாடாமுதனான்மறைநான்முகனாவிற்,
பாடாவிடைப்பாரதம் பகர்ந்தேன் - கூ
டாரை, யெள்ளியவென்றியிலங்கிலைவேன்
மாறபின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கு. ௨

(இறையனார்)

என்றும்புலராதியாணர்நாட்செல்லுகி
னு, நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்றுநீர்மைய
தாய்க் - குன்றாத, செந்தளிர்க்கற்பகத்தின்
றெய்வத்திருமலர்போன், மன்புலவன் வ
ள்ளுவன்வாய்ச்சொல். ௩

(உக்கிரப்பெருவழுதியார்)

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்
பொருளா நான்முகத்தோன், றான்மறைந்
துவள்ளுவனாத்தந்துரைத்த - நூன்முறை
யை,வந்திக்கசென்னி வாய்வாழ்த்துகநன்
னெஞ்சஞ்,சிந்திக்ககேட்கசெவி. ※ ௪ ※

(கபிலர்)

தினையளவுபோதாச்சிறுபுன்னீர்நீண்ட,
பனையளவுகாட்டும் படித்தான் - மனையள
கு,வள்ளைக்குறங்கும் வளநாடவள்ளுவனா
ர்,வெள்ளைக்குறட்பாவிரி. ※ ௫ ※

(பரணர்)

மாலுங்குறளாய்வளர்ந்திரண்டுமாணடி
யான்,ஞாலமுழுதுநயந்தளந்தான் - வால
றிவின், வள்ளுவருந்தங்குறள்வெண்பாவ
டியால்வையத்தா,ருள்ளுவவெல்லாமளந்
தாரோர்ந்து. ※ ௬ ※

(நக்கீரர்)

தானேமுழுதுணர்ந்து தண்டமிழின்
வெண்குறளா, லானவறமுதலா வந்நான்
கு - மேனோருக், கூழினுரைத்தாற்குமொ
[illegible]னீர்முதலுக்கும்,வாழியுலகென்னாற்று
※ ௭ ※

(மாமூலனார்)

அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின், திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை - மறந்தேயும், வள்ளுவனென் பானோர் பேதையவன் வாய்ச்சொற், கொள்ளா ரறிவுடையார். ※ அ ※

(கல்லாடர்)

ஒன்றேபொருளெனின் வேறென்பவே றெனின், அன்றென்ப வாறுசமயத்தார் - நன்றென, எப்பாலவருமியையவே வள்ளுவனார், முப்பான்மொழிந்தமொழி. ※ ௯ ※

(சீத்தலைச்சாத்தனார்)

மும்மலையுமுந்நாடு முந்நதியுமுப்பதியு, மும்முரசுமுத்தமிழு முக்கொடியு - மும்முடியுந், தாமுடையமன்னர் தடமுடிமேற்றாரன்றோ, பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால். ※ ௰ ※

(மருத்துவன்றாமோதரனார்)

சிந்திநீர்க்கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனாய், மொந்தபின்யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - சாந்தி, மலக்குத்துமால்யானை வள்ளுவர் முப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு. ※ ௰௧ ※

(நாகன்றேவனார்.)

தாளார்மலர்ப்பொய்கைதாங்குடைவா
ர்தண்ணீரை, வேளாதொழிதல்வியப்பன்
று - வாளாதா,மப்பாலொருபாவைபாய்ப
வோவள்ளுவனார், முப்பான்மொழிமூழ்
குவார். ※ ௰௨ ※

(அரிசிற்கிழார்.)

பரந்தபொருளெல்லாம்பாரறியவேறு,
தெரிந்துதிறந்தொறுஞ்சேரச் - சுருங்கிய,
சொல்லால்விரித்துப் பொருள்விளங்கச்
சொல்லுதல், வல்லாரார்வள்ளுவரல்லால்.

(பொன்முடியார்.)

கானின்றதொங்கலாய் காசிபனார் தந்த
து முன், கூநின்றளந்தகுறளென்ப - நான்
முறையான், வானின்றுமண்ணின்றளந்த
தேவன்வள்ளுவனார், தாநின்றளந்தகுறள். ※௰௪

(கோதமனார்.)

ஆற்றலழியுமென்றந்தணர்கணான்மறை
யைப், போற்றியுரைத்தேட்டின்புறத்தெ
ழுதா - ரேட்டெழுதி, வல்லுநரும் வல்லா
ரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச், சொல்லிடி
னுமாற்றல்சோர்வின்று. ※ ௰௫ ※

(நத்தத்தனார்.)

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குற
ளும், பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின் -
போயொருத்தர், வாய்க்கேட்க நூலுள
வோ மன்னுதமிழ்ப்புலவ, ராய்க்கேட்கவீ
ற்றிருக்கலாம். ※ ௰௫ ※

(முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.)

உள்ளுத லுள்ளியுரைத்த லுரைத்ததனைத்,
தெள்ளுதல் தேறுதலே செயற்பால - வள்ளுவனா
ர், முப்பாலின் மிக்க மொழியுண்டெனப்
பகர்வா,ரொப்பாவலரினுமில். ※ ௰௬ ※

(ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.)

சாற்றியபல்கலையுந்தப்பாவருமறையும்,
போற்றியுரைத்தபொருளெல்லாந் - தோ
ற்றவே,முப்பான்மொழிந்தமுதற்பாவல
ரொப்பா,ரொப்பாவலரினுமில். ※ ௰௭ ※

(கீரந்தையார்.)

தப்பாமுதற்பாவா ற்றாமாண்டபாடலி
னான், முப்பாலினாற்றான் மொழிந்தவ -
ரொப்பாலும், வையத்தகூர்வேல்வழுதிம
னமகிழத்,தெய்வத்திருவள்ளுவர். ※ ௰௮ ※

(சிறுமேதாவியார்.)

வீடொன்றுபாயிர நான்கு விலங்கற,

ள்ளுவர்வாய்மொழிமாண்பு. ※ உச ※

(எறிச்சலூர்மலாடனார்.)

பாயிரநான்கில்லறமிருபானப்பன்மூன்
றே தூயதுறவறமொன்றூழாக - வாய,வற
த்துப்பானால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார்
நூலின்,திறத்துப்பால்வள்ளுவனார்தேர்ந்
து. ※ உரு ※

(போக்கியார்.)

அரசியலையைந்தமைச்சியலீரைந், துரு
வல்லரணிரண்டொன்றொண்கூ - ழிருவி
ய,நிலைபடைநட்புப்பதினேழ்குடிபதின்
மூன்,றெனப்பொருளேழாயினவை. ※ உசா ※

(மோசிகீரனார்.)

ஆண்பாலேழாறிரண்டு பெண்பாலடுத்
தன்பு,பூண்டாவிருபாலோராறாக - மாண்
பாய,காமத்திறம்பக்கமொருமூன்றாகக்கட்
டுரைத்தார்,நாமத்தின்வள்ளுவனார்நன்கு.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ண
னார்.

ஐயாறுநூறுமதிகாரமூன்றுமா, மெய்
யாயவேதப்பொருள் விளங்க - பொய்
யாது,தந்தானுலகிற்குத்தான்வள்ளுவனா
கி,யந்தாமரைமேலயன். ※ உஎ ※

நாடிய முப்பத்துமூன்றென் றறனாம் - கூடி
யபொரு, ளெள்ளிவெழுபதிருபத்தி னறந்தி
ன்பம், வள்ளுவர்சொன்னவகை. ※ உ0 ※

(நல்கூர்வேள்வியார்.)

உப்பக்கநோக்கியுபகேசிதோண்மணந்
தா, னுத்தரமாமதுரைக் கச்சென்ப - வி
ப்பக்க, மாதாநுபங்கிமறுவில்புலச்செந்நா
ப், போதார்புனற்கூடற்கச்சு. ※ உக ※

(தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.)

அறநான்கறிபொருளே ழொன்றுகாம
த், திறமூன்றெனப்பகுதிசெய்து - பெறவ
ரிய, நாலுமொழிந்தபெருநாவலரோநன்கு
ணர்வார், போலுமொழிந்தபொருள். உஉ

(வெள்ளிவீதியார்.)

செய்யாமொழிக்குந்திருவள்ளுவர்மொ
ழிந்த, பொய்யாமொழிக்கும் பொரு
ளொன்றே - செய்யா, வதற்குரியரந்தணரே
யாராயினேனை, யிதற்குரியரல்லாதாரி
ல். ※ உ௩ ※

(மாங்குடிமருதனார்.)

ஓதற்கெளிதாயுணர்தற்கரிதாகி, வேதப்
பொருளாய்மிகவிளங்கித் - தீதற்றோ, ரு
ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமே, வ

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.)

எல்லாப்பொருளுமிதன்பாலுளவிதன்
பா, லில்லாதவெப்பொருளுமில்லையாற் -
சொல்லாற், பரந்தபாவாலென்பயன்வள்
ளுவனார், சுரந்தபாவையத்துணை. ✻ ௨௯ ✻

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.)

எப்பொருளும்யாருமியல்பினறிவுறச்,
செப்பியவள்ளுவர்தாஞ்செப்பவரு - முப்
பாற்குப், பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண்
டைமறை, நேர்வனமற்றில்லைநிகர். ✻ ௩௰ ✻

(உருத்திரசன்மகண்ணர்.)

மணற்கிளைக்க நீரூறுமைந்தர்கள்வாய்
வைத், துணச்சுரக்குந் தாய்முலைபோன்
பால் - பிணக்கிலா, வாய்மொழிவள்ளுவர்
முப்பான் மதிப்புலவோர்க், காய்தொறு
மூறுமறிவு. ✻ ௩௧ ✻

(பெருஞ்சித்தனார்.)

ஏதமில்வள்ளுவ ரின்குறள்வெண்பாவி
னூ, லோதியவொண்பொருளெல்லா - மு
னாத்ததனாற், றூதவிழ்தார் மாறதாபேத
மைப்பயந்த, வேதமேமேதக்கன. ✻ ௩௨ ✻

(நரிவெருத்தலையார்.)

இன்பம்பொருளறம்வீடென்னுமிந்
நான்கு, முன்பறியச்சொன்னமுதுமொ
ழிநூன் - மன்பதைகட், குள்ளவரிதென்ற
வைவள்ளுவருலகங், கொள்ளமொழிந்தார்
குறள். - - - ௧௨

(மதுரைத்தமிழாசிரியர்செங்குன்றூர்க்
கிழார்.)

புலவர்திருவள்ளுவரன்றிப்பூமேற், சில
வர்புலவரெனச்செப்பல் - நிலவு, பிறங்கொ
ளிமாலைக்கும்பெயர்மாலைமற்றுங், கறங்கி
ருண்மாலைக்கும்பெயர். - ௧௩

(மதுரையறுவைவாணிகனிளவேட்டனார்.)

இன்பமுந்துன்பமு மென்னுமிவையி
ரண்டு, மன்பதைக்கெல்லாமனமகிழ - வன்
பொழியா, துள்ளியுணரவுரைத்தாரேயோ
துசீர், வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டு ௧௪

(கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.)

பூவிற்குத்தாமரையே பொன்னுக்குச்சா
ம்புநத, மாவிற்கருமணியாயானைக்கமர
ரும்ப, தேவிற்றிருமாலெனச்சிறந்ததென்
பவே, பாவிற்குவள்ளுவர்வெண்பா. ௧௫

(மதுரைப்பெருமருதனார்.)

அறமுப்பத்தெட்டுப் பொருளெழுபதின்மர்த், திறமிருபத்தைந்தாற் றெளிய முறைமையால், வேதவிழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார், ஓதவழுக்கற்ற துலகு. ※ ௧௭ ※

(கோவூர்க்கிழார்.)

அறமுதனான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந், திறமுறத்தேர்ந்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப், பன்னியவள்ளுவனார் பான்முறைநேரொவ்வாதே, முன்னைமுதுவோர்மொழி. ※ ௧௮ ※

(உறையூர் முதுகூற்றனார்.)

தேவிற்சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண், பாவிற்சிறந்திடும்பா வல்லபகரார் - நாவிற், குயிலையிலைச்சொற்சுவையோ ரில்லைமற்றுஞ், செயலில்லையென்றுந் திரு. ※

(இறிகட்பெருங்கண்ணனார்.)

இம்மைமறுமையிரண்டு மெழுமைக்குஞ், செம்மைநெறியின் றெளிவுபெற - மும்மையின், வீடவற்றினொன்றில்லி திவழங்க வள்ளுவனார், பாடினரின் குறள்வெண்பா.

(செயிர்க்காவிரியார்மகனார்சாத்தனார்.)

ஆவனவுமாகாதனவுமறிவுடையார், யா
வரும்வல்லாரெடுத்தியம்பத் - தேவர், திரு
வள்ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவேசெய்வார்,
பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார். ※ ௪௧ ※

(செயலூர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.)

வேதப்பொருளைவிரகால்விரித்துலகோர்,
ஓதத்தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா, லு
ள்ளுநருள்ளும் பொருளெல்லாமுண்டெ
ன்ப, வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டு ※ ௪௨ ※

(வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.)

ஆரியமுஞ்செந்தமிழு மாராய்ந்திதனி
னிது, சீரியதென்றொன்றைச்செப்பரிதா -
லாரியம், வேதமுடைத்துத்தமிழ்திருவள்
ளுவனார், ஓதுகுறட்பாவுடைத்து. ※ ௪௩ ※

(களத்தூர்கிழார்.)

ஒருவரிருகுறளேமுப்பாலினோதுந், தரு
மமுதனான்குஞ்சாலு - மருமறைகளைந்
துஞ் சமயநூலாறுநம் வள்ளுவனார், புந்தி
மொழிந்தபொருள். ※ ௪௪ ※

(நச்சுமனார்.)

எழுத்தசைசீரடிசொற்பொருள்யாப்பு

வழுக்கில்வனப் பணிவண்ணா - மிழுக்கின்
றி,யென்றவர்செய்தனவெல்லாமியம்பி
னா,னின்றிவரின்குறள்வெண்பா. ※ ௨௧ ※

(அக்காரக்கனிநச்சுமனார்)

சுவைநிரம்பிக்காண்டற்கினிதாகிக்கன்னலி,
னிலைநிரம்புநீர்மைத்தெனினும் - தொலை
விலா, வானூர்மதியந்தனைக்குண்டோ ரவள்
ளுவர்முப்,பானூலையத்தினைபயன் ※ ௨௨

(நப்பாலத்தனார்)

அறந்தகளியான்ற பொருடிரியின்பு,சி
றந்தநெய்செஞ்சொற்றீத்தண்டு - குறும்
பாவால், வள்ளுவனாரேற்றினார்வையத்து
வாழ்வார்களுள்ளி ருணீக்குமவிளக்கு.

(குலபதிநாயனார்)

உள்ளக்கமலமலர்த்தியுளத்துள்ள, தள்
ளற்கரியவிருடள்ளுதலால் - வள்ளுவனார்,
வெள்ளைக்குறட்பாவும்வெங்கதிருமொக்
குமெனக், கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக்
கொண்டு. ※ ௨௩ ※

(தேனீக்குடிக்கீரனார்.)

பொய்ப்பாலபொய்யேயாய்ப்போயின
பொய்யல்லாத, மெய்ப்பாலமெய்யாய்வி

ணங்கினவே - முப்பாலிற், றெய்வத்திருவ
ள்ளுவர்செப்பியகுறளால், வையத்துவாழ்
வார்மனத்து. ※ ௪௯ ※

(கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.)

அறனறிந்தேமான்ற பொருளறிந்தே
மின்பின், றிறனறிந்தேம் வீடுதெளிந்
தே - மறனெறிந்த, வாளார்நெடுமாற வள்
ளுவனார்தம்வாயாற், கேளாதனவெல்லாங்
கேட்டு. ※ ௫௰ ※

(கவுணியனார்.)

சிந்தைக்கினியசெவிக்கினியவாய்க்கினி
ய, வந்தவிருவினைக்குமாமருந்து - முந்தி
ய, நன்னெறிநாமறியநாப்புலமைவள்ளு
வனார், பன்னியவின்குறள்வெண்பா. ※ ௫௧

(மதுரைப்பாலாசிரியனார்.)

வெள்ளிவியாழம் விளங்கிரவிவெண்டி
ங்கள், பொள்ளெனநீக்கும் புறவிருளைத் -
றெள்ளிய, வள்ளுவனின்குறள்வெண்பாவகி
லத்தோ, ருள்ளிருணீக்குமொளி. ※ ௫௨ ※

(ஆலங்குடிவங்கனார்.)

வள்ளுவர்பாட்டின் வளமுரைக்கின் வா
ய்மடுக்குந, தெள்ளமுதின் னின்சுவையு

மொவ்வாதார் - றெள்ளமுத முண்டறிவா
ர்தேவருலகடையவுண்ணுமால், வப்படமி
ருளமுப்பாண்மகிழ்ந்து. * ௫௩ *

திருவள்ளுவமாலைமுற்றிற்று

முற்றும்.

திருவள்ளுவநாயனார்

குறள்

முதல். அதிகாரம். அறத்துப்பால்

பாயிரம். கடவுள்வாழ்த்து.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு. க

கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின். உ

மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார். ௩

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடிசேர்ந்
தார்க், கியாண்டுமிடும்பையில. ௪

இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு. ௫

பொறிவாயிலைந்தவித்தான் பொய்தீரொழு
க்க, நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார். ௬

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க்
கல்லால், மனக்கவலைமாற்றலரிது. ௭

அறவாழி யந்தணன் றாள் சேர்ந்தார்க் கல்
லாற், பிறவாழிநீந்தலரிது. ௮

கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்
தான், றாளைவணங்காத்தலை. ௯

பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா
ரிறைவனடிசேராதார். ௰

வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்
றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று. ௧

துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கித்துப்பா
ர்க்குத், துப்பாயதூஉமழை. ௨

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர்வியனுல
கத், துண்ணின்றுடற்றும்பசி. ௩

ஏரினுழாஅருழவர்புயலென்னும்
வாரிவளங்குன்றிக்கால். ௪

கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்
றாங்கே, யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை. ௫

விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே
பசும்புற்றலைகாண்பரிது. ௬

நெடுங் கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்
தெழிலி, தானல்காதாகிவிடின். ௭

சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு. ௮

தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின். ௯

நீரின்றமையாதுலகெனின்யார்யார்க்கும்
வானின்றமையாதொழுக்கு. ௰

ஒழுக்கத்துநீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு. ௧

துறந்தார்பெருமைதுணைக்கூறின்வையத்
திறந்தாரைஎண்ணிக்கொண்டற்று. ௨

இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்
பெருமைபிறங்கிற்றுலகு. ௩

உரனென்னுந்தோட்டியானோரைந்துங்கா
ப்பான், வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வி
த்து. ௪

ஐந்தவித்தானாற்றலகல்விசும்புளார்கோமா
னிந்திரனேசாலுங்கரி. ௫

செயற்கரியசெய்வார்பெரியர்சிறியர்
செயற்கரியசெய்கலாதார். ௬

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்
தின், வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு. ௭

நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும். ௮

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி
கணமேயுங்காத்தலரிது. ௯

அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்
கும், செந்தண்மைபூண்டொழுகலான். ௰

சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு. ௧

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூங்கில்லைகேடு. ௨

ஒல்லும்வகையாலறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல். ௩

மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற
னாகுலநீரபிற. ௪

அழுக்காற வாவெகுளி யின்னாச் சொனா
ன்கு, மிழுக்காவியன்றதறம். ௫

அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை. ௬

அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை. ௭

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொரு
வன், வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல். ௮

அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில. ௯

செயற்பாலதோருமறனே யொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி. ௰

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்
க்கு, நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்
க்கு, மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. ௨

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றா
னென்றாங், கைம்புலத்தா றோம்ப றலை. ௩

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்
கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ௪

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. ௫

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தா
ற்றிற், போஒய்ப் பெறுவ தெவன். ௬

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்
பான். முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. ௭

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. ௮

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃ
தும், பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு
றையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். ௰

மனைத்தக்க மாண்புடையளாகித்தற்கொண்
டான், வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௧

மனைமாட்சியில்லாள்கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித்தாயினுமில். ௨

இல்லதெனில்லவண் மாண்பானாலுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக்கடை. ௩

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுளகற் பென்
னுந், திண்மையுண்டாகப்பெறின். ௪

தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெ
ழுவாள், பெய்யெனப்பெய்யுமழை. ௫

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித்தகை
சான்ற, சொற்காத்துச்சோர்விலாள் பெண். ௬

சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை. ௭

பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர்பெரு
ஞ்சிறப்புப், புத்தேளிர்வாழுமுலகு. ௮

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க்கில்லை யிகழ்வார்
முன், ஏறுபோற்பீடுநடை. ௯

மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத
னன்கலநன்மக்கட்பேறு. ௰

பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற. ௧

எழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின். ௨

தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொரு
டந்தம்வினையான்வரும். ௩

அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள்
சிறுகையளாவியகூழ். ௪

மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு. ௫

குழலினிதியாழினிதென்பதம்மக்கண்
மழலைச்சொற்கேளாதவர். ௬

தந்தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து
முந்தியிருப்பச்செயல். ௭

தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது. ௮

ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மக
னைச்சான்றோனெனக்கேட்டதாய். ௯

மகன்றந்தைக்காற்றுமுதவியிவன்றந்தை
யென்னோற்றான்கொல்லெனுஞ்சொல். ௰

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வ
லர், புன்கணீர் பூசறரும். க

அன்பில ரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையா
ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு. உ

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ௩

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ௪

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ௫

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. ௬

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். ௭

அன்பகத் தில்லா வுயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்
கண், வற்றன்மரந் தளிர்த் தற்று. ௮

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்
கை, யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. ௯

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. ௰

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்
தோம்பி, வேளாண்மைசெய்தற் பொருட்டு.

விருந்துபுறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௨

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்
கை, பருவந்து பாழ்படுதலின்று. ௩

அகனமர்ந்து செய்யாளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில். ௪

வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்
தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்புலம். ௫

செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திரு
ப்பா, னல்விருந்து வானத்தவர்க்கு. ௬

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லைவிருந்
தின், றுணைத்துணை வேள்விப்பயன். ௭

பரிந்தோம்பிப்பற்றற்றே மென்பர் விருந்
தோம்பி, வேள்விதலைப்படாதார். ௮

உடைமையுளின்மை விருந்தோம்பலோம்
பா, மடமைமடவார்களுண்டு. ௯

மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து
நோக்கக்குழையும்விருந்து. ௰

௰ம். அதி. இனியவைகூறல்.

இன்சொலா லீரமளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். ௧

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨

முகத்தா னமர்ந் தினிதுநோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம். ௩

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்
டின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. ௫

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். ௬

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். ௭

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். ௮

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. ௯

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. ௰

ஆக ௱.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. ௧

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. ௨

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணை
யாக்கொள்வர் பயன்றெரி வார். ௪

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ௫

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. ௬

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. ௭

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. ௮

கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். ௯

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வி
ல்லைச் செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. ௰

தகுதியெனவொன்றுநன்றேபகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப்பெறின். ௧

செப்பமுடையவனாக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து. ௨

நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல். ௩

தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ
ரெச்சத்தாற்காணப்படும். ௪

கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி. ௫

கெடுவல்யானென்பதறிகதன்னெஞ்ச
நடுவொரீஇயல்லசெயின். ௬

கெடுவாகவையாதுலகநடுவாக
நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு. ௭

சமன்செய்துசீர்தூக்குங் கோல்போலமை
ந்தொருபாற்கோடாமைசான்றோர்க்கணி. ௮

சொற்கோட்டமில்லது செப்பமொருதலை
யாவுட்கோட்டமின்மைபெறின். ௯

வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்
பிறவுந்தமபோற்செயின். ௰

அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும். ௧

காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்க
மதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு. ௨

செறிவறிந்துசீர்மையபயக்குமறிவறிந்
தாற்றினடங்கப்பெறின். ௩

நிலையிற்றிரியாதடங்கியான்றோற்ற
மலையினுமாணப்பெரிது. ௪

எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து. ௫

ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து. ௬

யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. ௭

ஒன்றானுந்தீச்சொற் பொருட்பயனுண்டா
யினன்றாகாதாகிவிடும். ௮

தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறாதே
நாவினாற்சுட்டவடு. ௯

கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான் செவ்
வியறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து. ௰

௰௪ ௰௪ம். அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலானொழுக்க
முயிரினுமோம்பப்படும். ௧

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்
தோம்பித்,தேரினுமஃதே துணை. ௨

ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும். ௩

மறப்பினுமோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்
பான்,பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும். ௪

அழுக்காறுடையான்கணாக்கம்போன்றில்லை
யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு. ௫

ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து. ௬

ஒழுக்கத்தினெய்துவர் மேன்மையிழுக்கத்தி
னெய்துவரெய்தாப்பழி. ௭

நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழு
க்க, மென்றுமிடும்பைதரும். ௮

ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய
வழுக்கியும்வாயாற்சொலல். ௯

உலகத்தோடொட்டவொழுகல்பலகற்றுங்
கல்லாரறிவிலாதார். ௰

பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதை
மைஞாலத், தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.

அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில். ௨

விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார். ௩

எனைத்துணைய ராயினுமென்னாந் தினைத்து
ணையுந், தேரான்பிறனில்புகல். ௪

எளிதெனவில்லிறப்பானெய்து மெஞ்ஞா
ன்றும், விளியாதுநிற்கும்பழி. ௫

பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண். ௬

அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனிய
லாள், பெண்மைநயவாதவன். ௭

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்
றோர்க்,கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு. ௮
நலக்குரியார்யாரெனினாமநீர்வைப்பிற்
பிறற்குரியாடோடோயாதார். ௯

அறன்வரையானல்ல செயினும் பிறன்வரை
யாள், பெண்மைநயவாமைநன்று. ௰

அஉ ௱௫௰.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. க

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. உ

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ௩

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொ
றையுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும். ௪

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. ௫

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தா
ர்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ். ௬

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. ௭

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். ௮

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர். ௯

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின். ௰

ஒழுக்காறாக்கொள்க வொருவன்றன்னெஞ்
சத்தழுக்காறிலாதவியல்பு. ௧

விழுப்பேற்றினஃதொப்பதில்லை யார்மாட்
டுமழுக்காற்றினன்மைபெறின். ௨

அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான்பிறனாக்
கம்பேணாதழுக்கறுப்பான். ௩

அழுக்காற்றினல்லவை செய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து. ௪

அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது. ௫

கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமுடுப்பதூஉ
முண்பதூஉமின்றிக்கெடும். ௬

அவ்வித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவ
டவ்வையைக்காட்டிவிடும். ௭

அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும். ௮

அவ்வியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்
கேடுநினைக்கப்படும். ௯

அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதிலார்
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில். ௰

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொ
ன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும். ௧
படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். ௨
சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ௩
இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வெ
ன்ற புன்மையில் காட்சி யவர். ௪
அஃகி அகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ௫
அருள்வெஃகி யாற்றின்கண் நின்றான் பொருள்
வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும். ௬
வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். ௭
அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃ
காமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். ௮
அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறிந் தாங்கே திரு. ௯
இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. ௰

அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன்
புறங்கூறானென்றலினிது. ௧

அறனழீஇயல்லவைசெய்தலிற்றீதே
புறனழீஇப்பொய்த்துநகை. ௨

புறங்கூறிப்பொய்த்துயிர்வாழ்தலிற்சாத
லறங்கூறுமாக்கந்தரும். ௩

கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லினுஞ்சொல்
லற்கமுன்னின்றுபின்னோக்காச்சொல். ௪

அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மைபுறஞ்
சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும். ௫

பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந்
திறன்றெரிந்துகூறப்படும். ௬

பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்
லிநட்பாடறேற்றாதவர். ௭

துன்னியார்குற்றமுந்தூற்றுமரபினா
ரென்னைகொலேதிலார்மாட்டு. ௮

அறனோக்கியாற்றுங்கொல்வையம்புறனோ
க்கிப்புன்சொலுரைப்பான்பொறை. ௯

ஏதிலார்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்கிற்
பிற்றீதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு. ௰

௨௰ம். அதி. பயனிலசொல்லாமை.

பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும். ௧

பயனிலபல்லார்முற்சொல்லனயனில
நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது. ௨

நயனிலனென்பதுசொல்லும்பயனில
பாரித்துரைக்குமுரை. ௩

நயன்சாராநன்மையினீக்கும்பயன்சாராப்
பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து. ௪

சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில
நீர்மையுடையார்சொலின். ௫

பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனன்
மக்கட்பதடியெனல். ௬

நயனிலசொல்லினுஞ்சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலசொல்லாமைநன்று. ௭

அரும்பயனாயுமறிவினார்சொல்லார்
பெரும்பயனில்லாதசொல். ௮

பொருடீர்ந்தபொச்சாந்துஞ்சொல்லார்
மருடீர்ந்தமாசறுகாட்சியவர். ௯

சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க
சொல்லிற்பயனிலாச்சொல். ௰

அதி ௨௰.

தீவினையாரஞ்சார்விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு. ௧
தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும். ௨
அறிவினுளெல்லாந்தலையென்பதீய
செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல். ௩
மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி
னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு. ௪
இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி
னிலனாகுமற்றும்பெயர்த்து. ௫
தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்க நோய்ப்
பால,தன்னையடல்வேண்டாதான். ௬
எனைப்பகையுற்றாருமுய்வர்வினைப்பகை
வீயாதுபின்சென்றடும். ௭
தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை
வீயாதடியுறைந்தற்று. ௮
தன்னைத்தான்காதலனாயினெனைத்தொன்
றுந், துன்னற்கதீவினைப்பால். ௯
அருங்கேடனென்பதறிகமருங்கோடித்
தீவினைசெய்யானெனின். ௰

கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு. ௧

தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்
கு, வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு. ௨

புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற. ௩

ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும். ௪

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்றிரு. ௫

பயன்மரமுள்ளூர்ப்பழுத்தற்றாற்செல்வ
நயனுடையான்கட்படின். ௬

மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றாற்செல்வம்
பெருந்தகையான்கட்படின். ௭

இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார்
கடனறிகாட்சியவர். ௮

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா ராதல்செயுநீர்
மை, செய்யாதமைகலாவாறு. ௯

ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனினஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்கத்தக்கதுடைத்து. ௰

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப் பைநீர துடைத்து. ௧

நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. ௨

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩

இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ௪

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ௫

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. ௬

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. ௭

ஈத்துவக் குமின்ப மறியார்கொ றாமுடை
மை, வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். ௮

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். ௯

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீதலியையாக் கடை. ௰

ஈதலிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. க

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்
கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ். உ

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ௩

நிலவரை நீள்புகழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ௫

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ௬

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். ௭

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசை
யென்னு, மெச்சம் பெறாஅ விடின். ௮

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். ௯

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசை
யொழிய, வாழ்வாரே வாழா தவர். ௰

இல்லறவியன் முற்றிற்று முற்றும்.

அருளுடைமை.

அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொ
ருட்செல்வம்,பூரியார்கண்ணுமுள. ௧

நல்லாற்றானாடியருளாள்கபல்லாற்றாற்
றேரினுமஃதேதுணை. ௨

அருள்சேர்ந்தநெஞ்சினார்க்கில்லையிருள்சே
ர்ந்த,வின்னாவுலகம்புகல். ௩

மன்னுயிரோம்பியருளாள்வாற்கில்லென்ப
தன்னுயிரஞ்சும்வினை. ௪

அல்லலருளாள்வார்க்கில்லைவளிவழங்கு
மல்லன்மாஞாலங்கரி. ௫

பொருணீங்கிப்பொச்சாந்தாரென்பரருணீ
ங்கி,யல்லவைசெய்தொழுகுவார். ௬

அருளில்லார்க்கவ்வுலக மில்லைப்பொருளில்
லார்க்,கிவ்வுலகமில்லாகியாங்கு. ௭

பொருளற்றார்பூப்பரொருகாலருளற்றா
ரற்றார்மற்றாதலரிது. ௮

தெருளாதான்மெய்ப்பொருள்கண்டற்றாற்
றேரி,னருளாதான்செய்யுமறம். ௯

வலியார்முற்றன்னைநினைக்கதான்றன்னின்
மெலியார்மேற்செல்லுமிடத்து. ௰

ஆக. ௨௱௫௰

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்
பா னெங்ஙன மாளு மருள். ௧
பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்
சி யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. ௨
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்
கா தொன்ற னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ௩
அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோற
ல் பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ௪
உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. ௫
தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின்
யாரும் விலைப்பொருட்டா லூன்றருவாரில்.
உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்
ன் புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். ௭
செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். ௮
அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. ௯
கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். ௰

உற்றநோய்நோன்ற லுயிர்க்குறுகண்செய்
யாமை, யற்றேதவத்திற்குரு. க

தவமுந்தவமுடையார்க்காகுமவமதனை
யஃதிலார்மேற்கொள்வது. உ

துறந்தார்க்குத்துப்புரவுவேண்டிமறந்தார்
கொல், மற்றையவர்கடவம். ௩

ஒன்னார்த்தெறலுமுவந்தாரையாக்கலு
மெண்ணிற்றவத்தான்வரும். ௪

வேண்டியவேண்டியாங்கெய்தலாற்செய்த
வ, மீண்டுமுயலப்படும். ரு

தவஞ்செய்வார்தங்கருமஞ்செய்வார்மற்ற
ல்லா, ரவஞ்செய்வாராசையுட்பட்டு. சா

சுடச்சுடரும்பொன்போ லொளிவிடுந்துன்
பஞ், சுடச்சுடநோற்கிற்பவர்க்கு. எ

தன்னுயிர்தானறப்பெற்றானையேனைய
மன்னுயிரெல்லாந்தொழும். அ

கூற்றங்குதித்தலுங்கைகூடுநோற்றலி
னாற்றறலைப்பட்டவர்க்கு. கூ

இலர்பலராகியகாரணநோற்பார்
சிலர்பலர்நோலாதவர். ௰

௨அ. உஅம். அதி கூடாவொழுக்கம்.

வஞ்சமனத்தான்படிற்றொழுக்கம்பூதங்க
ளைந்துமகத்தேநகும். க

வானுயர்தோற்றமெவன்செய்யுந் தன்னெ
ஞ்சந் தானறிகுற்றப்படின். ௨

வலியினிலைமையான்வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று. ௩

தவமறைந்தல்லவை செய்தல்புதன்மறைந்
து, வேட்டுவன்புட்சிமிழ்த்தற்று. ௪

பற்றற்றேமென்பார் படிற்றொழுக்கமெற்
றெற்றென்றேதம்பலவுந்தரும். ௫

நெஞ்சிற்றுறவார் துறந்தார்போல்வஞ்சித்
து, வாழ்வாரின்வன்கணாரில். ௬

புறங்குன்றிகண்டனையரேனுமகங்குன்றி
மூக்கிற்கரியாருடைத்து. ௭

மனத்ததுமாசாகமாண்டார்நீராடி
மறைந்தொழுகுமாந்தர்பலர். அ

கணைகொடிதியாழ்கோடுசெவ்விதாங்கன்ன
வினைபடுபாலாற்கொளல். ௯

மழித்தலுநீட்டலும்வேண்டாவுலகம்
பழித்ததொழித்துவிடின். ௰

எள்ளாமைவேண்டுவா னென்பா னெனைத்
தொன்றுங், கள்ளாமைகாக்கதன் னெஞ்சு. ௧
உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளை
க், கள்ளத்தாற் கள்வேமெனல். ௨
களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ௩
களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். ௪
அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கரு
திப். பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். ௫
அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காதலவர். ௬
களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில். ௭
அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. ௮
அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். ௯
கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. ௰

௩௰ ௩௰ம். அதி. வாய்மை.

வாய்மையெனப்படுவதியாதெனின்யாதொ
ன்றுந், தீமையிலாதசொலல். க

பொய்ம்மையும்வாய்மை யிடத்தபுரைதீர்ந்
த, நன்மைபயக்குமெனின். உ

தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்த
பின், றன்னெஞ்சேதன்னைச்சுடும். ௩

உள்ளத்தாற்பொய்யாதொழுகினுலகத்தா
ருள்ளத்துளெல்லாமுளன். ௪

மனத்தொடுவாய்மைமொழியிற்றவத்தொ
டு, தானஞ்செய்வாரிற்றலை. ௫

பொய்யாமையன்னபுகழில்லையெய்யாமை
யெல்லாவறமுந்தரும். ௬

பொய்யாமைபொய்யாமை யாற்றினறம்பி
ற, செய்யாமைசெய்யாமைநன்று. ௭

புறந்தூய்மைநீரானமையுமகந் தூய்மை
வாய்மையாற்காணப்படும். ௮

எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்லசான்றோர்க்குப்
பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு. ௯

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லையெனைத்
தொன்றும், வாய்மையினல்லபிற. ௰

அதி. ௩௰.

செல்லிடத்துக்காப்பான் சினங்காப்பானல்
லிடத்துக்காக்கினென் காவாக்காலென். ௧

செல்லாவிடத்துச்சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற்றீயபிற. ௨

மறத்தல்வெகுளியையார்மாட்டுந்தீய
பிறத்தலதனான்வரும். ௩

நகையுமுவகையுங்கொல்லுஞ்சினத்திற்
பகையுமுளவோபிற. ௪

தன்னைத் தான்காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்
காற்றன்னையேகொல்லுஞ்சினம். ௫

சினமென்னுஞ்சேர்ந்தாரைக் கொல்லியின
மென்னுமேமப்புணையைச்சுடும். ௬

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்
கேடுநிலத்தறைந்தான்கைபிழையாதற்று. ௭

இணரெரிதோய்வன்னவின்னாசெயினும்
புணரின்வெகுளாமைநன்று. ௮

உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமுள்ளத்தா
லுள்ளான்வெகுளியெனின். ௯

இறந்தாரிறந்தாரனையர்சினத்தைத்
துறந்தார்துறந்தார்துணை. ௰

சிறப்பீனுஞ்செல்வம்பெறினும்பிறர்க்கின்
னா,செய்யாமைமாசற்றார்கோள். ௧

கறுத்தின்னாசெய்தவக்கண்ணுமறுத்தின்னா
செய்யாமைமாசற்றார்கோள். ௨

செய்யாமற்செற்றார்க்குமின்னாதசெய்தபி
னுய்யாவிழுமந்தரும். ௩

இன்னாசெய்தாரையொறுத்தலவர்நாண
நன்னயஞ்செய்துவிடல். ௪

அறிவினானாகுவதுண்டோபிறிதினோய்
தந்நோய்போற்போற்றாக்கடை. ௫

இன்னாவெனத்தானுணர்ந்தவைதுன்னாமை
வேண்டும்பிறன்கட்செயல். ௬

எனைத்தானுமெஞ்ஞான்றும்யார்க்குமனத்
தானா,மாணாசெய்யாமைதலை. ௭

தன்னுயிர்க்கின்னாமைதானறிவானென்கொ
லோ,மன்னுயிர்க்கின்னாசெயல். ௮

பிறர்க்கின்னாமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும். ௯

நோயெல்லாநோய்செய்தார்மேலவாநோ
ய்செய்யார்,நோயின்மைவேண்டுபவர். ௰

அறவினையாதெனிற்கொல்லாமைகோறல்
பிறவினையெல்லாந்தரும். ௧

பகுத்துண்டுபல்லுயிரோம்புதனூலோர்
தொகுத்தவற்றுளெல்லாந்தலை. ௨

ஒன்றாகநல்லதுகொல்லாமைமற்றதன்
பின்சாரப்பொய்யாமைநன்று. ௩

நல்லாறெனப்படுவதியாதெனின்யாதொன்
றுங்,கொல்லாமைசூழுநெறி. ௪

நிலையஞ்சிநீத்தாருளெல்லாங்கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமைசூழ்வான்றலை. ௫

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்
வாழ்நாண்மேற், செல்லாதுயிருண்ணுங்கூ
ற்று. ௬

தன்னுயிர்நீப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்நீக்கும்வினை. ௭

நன்றாகுமாக்கம்பெரிதெனினுஞ்சான்றோ
ர்க்குக்,கொன்றாகுமாக்கங்கடை. ௮

கொலைவினையராகியமாக்கள்புலைவினையர்
புன்மைதெரிவாரகத்து. ௯

உயிருடம்பினீக்கியா ரென்பர்செயிருடம்பி
ற்,செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர். ௰

நில்லாதவற்றை நிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. ௧

கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செ
ல்வம் போக்குமதுவிளிந்தற்று. ௨

அற்காவியல்பிற்றுச்செல்வமதுபெற்றா
லற்குபவாங்கேசெயல். ௩

நாளெனவொன்றுபோற்காட்டியுயிரீரும்
வாளதுணர்வார்ப்பெறின். ௪

நாச்செற்றுவிக்குண்மேல்வாராமுனல்வினை
மேற்சென்றுசெய்யப்படும். ௫

நெருநலுளனொருவனின்றில்லையென்னும்
பெருமையுடைத்திவ்வுலகு. ௬

ஒருபொழுதும்வாழ்வதறியார்கருதுப
கோடியுமல்லபல. ௭

குடம்பைதனித்தொழியப்புட்பறந்தற்றே
யுடம்பொடுயிரிடைநட்பு. ௮

உறங்குவதுபோலுஞ்சாக்காடுறங்கி
விழிப்பதுபோலும்பிறப்பு. ௯

புக்கிலமைந்தின்றுகொல்லோவுடம்பினுட்
டுச்சிலிருந்தவுயிர்க்கு. ௰

யாதனின்யாதனினீங்கியானோத
லதனினதனினிலன். ௧

வேண்டினுண்டாகத்துறக்கதுறந்தபி
னீண்டியற்பாலபல. ௨

அடல்வேண்டுமைந்தன் புலத்தைவிடல்வே
ண்டும்வேண்டியவெல்லாமொருங்கு. ௩

இயல்பாகுநோன்பிற் கொன்றின்மையுடை
மைமயலாகுமற்றும்பெயர்த்து. ௪

மற்றுந்தொடர்ப்பாடெவன்கொல்பிறப்ப
றுக்கலுற்றார்க்குடம்புமிகை. ௫

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்வா
னோர்க்குயர்ந்தவுலகம்புகும். ௬

பற்றிவிடாஅவிடும்பைகள்பற்றினைப்
பற்றிவிடாஅதவர்க்கு. ௭

தலைப்பட்டார்தீரத்துறந்தார்மயங்கி
வலைப்பட்டார்மற்றையவர். ௮

பற்றற்றகண்ணேபிறப்பறுக்குமற்று
நிலையாமைகாணப்படும். ௯

பற்றுகபற்றற்றான்பற்றினையப்பற்றைப்
பற்றுகபற்றுவிடற்கு. ௰

அதி ௩௫௰.

பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணரு
மருளானாமாணாப்பிறப்பு. ௧
இருணீங்கியின்பம்பயக்குமருணீங்கி
மாசறுகாட்சியவர்க்கு. ௨
ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானநணியதுடைத்து. ௩
ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும்பயமின்றே
மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு. ௪
எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினுமப்பொ
ருள், மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு. ௫
கற்றீண்டுமெய்ப்பொருள்கண்டார்தலைப்ப
டுவர், மற்றீண்டுவாராநெறி. ௬
ஓர்த்துள்ளமுள்ளதுணரினொருதலையாப்
பேர்த்துள்ளவேண்டாபிறப்பு. ௭
பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்
பென்னுஞ், செம்பொருள்காண்பதறிவு. ௮
சார்புணர்ந்துசார்பு கெடவொழுகின்மற்ற
ழித்துச், சார்தராசார்தருநோய். ௯
காமம்வெகுளிமயக்கமிவைமூன்ற
னாமங்கெடக்கெடுநோய். ௰

அவாவென்பவெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்
றுந், தவாஅப்பிறப்பீனும்வித்து. ௧

வேண்டுங்கால்வேண்டும் பிறவாமைமற்றது
வேண்டாமைவேண்ட வரும். ௨

வேண்டாமையன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்
லை, யாண்டுமஃதொப்பதில். ௩

தூஉய்மையென்பதவாவின்மைமற்றது
வாஅய்மைவேண்ட வரும். ௪

அற்றவரென்பாரவாவற்றார்மற்றையா
ரற்றாகவற்றதிலர். ௫

அஞ்சுவதோருமறனேயொருவனை
வஞ்சிப்பதோருமவா. ௬

அவாவினையாற்றவறுப்பிற்றவாவினை
தான்வேண்டுமாற்றான்வரும். ௭

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃதுண்
டேற், றவாஅதுமேன்மேல்வரும். ௮

இன்பமிடையறாதீண்டுமவாவென்னுந்
துன்பத்துட்டுன்பங்கெடின். ௯

ஆராவியற்கையவாநீப்பினந்நிலையே
பேராவியற்கைதரும். ௰

துறவு முற்றிற்று முற்றும்.

ஆகூழாற்றோன்றுமசைவின்மைகைப்பொ
ருள், போகூழாற்றோன்று மடி. ௧

பேதைப்படுக்குமிழவூழறிவகற்று
மாகலூழுற்றக்கடை. ௨

நுண்ணியநூல்பலகற்பினுமற்றுந்தன்
னுண்மையறிவேமிகும். ௩

இருவேறுலகத்தியற்கைதிருவேறு
தெள்ளியராதலும்வேறு. ௪

நல்லவையெல்லாஅந்தீயவாந்தீயவு
நல்லவாஞ்செல்வஞ்செயற்கு. ௫

பரியினுமாகாவாம்பாலல்லவுய்த்துச்
சொரியினும்போகாதம. ௬

வகுத்தான்வகுத்தவகையல்லாற்கோடி
தொகுத்தார்க்குந்துய்த்தலரிது. ௭

துறப்பார்மற்றுப்புரவில்லாருறற்பால
வூட்டாகழியுமெனின். ௮

நன்றாங்கானல்லவாக்காண்பவரன்றாங்கா
லல்லற்படுவதெவன். ௯

ஊழிற்பெருவலியாவுளமற்றொன்று
சூழினுந்தான்முந்துறும். ௰

அறத்துப்பான்முற்றிற்றுமற்றும்.

அரசியல்

இறைமாட்சி.

படைகுடிகூழமைச்சுநட்பரணாறு
முடையானரசருளேறு. ௧
அஞ்சாமையீகையறிவூக்கமிந்நான்கு
மெஞ்சாமைவேந்தற்கியல்பு. ௨
தூங்காமைகல்விதுணிவுடைமையிம்மூன்று
நீங்காநிலனாள்பவர்க்கு. ௩
அறனிழுக்காதல்லவைநீக்கிமறனிழுக்கா
மானமுடையதரசு. ௪
இயற்றலுமீட்டலுங்காத்தலுங்காத்த
வகுத்தலும்வல்லதரசு. ௫
காட்சிக்கெளியன் கடுஞ்சொல்லனல்லனே
ன், மீக்கூறுமன்னனிலம். ௬
இன்சொலாலீத்தளிக்கவல்லார்க்குத்தன்சொ
லாற், றான்கண்டனைத்திவ்வுலகு. ௭
முறைசெய்துகாப்பாற்றுமன்னவன்மக்கட்
கிறையென்றுவைக்கப்படும். ௮
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்பு
டைவேந்தன், கவிகைக்கீழ்த்தங்குமுலகு. ௯
கொடையளிசெங்கோல் குடியோம்பனான்
கு, முடையானாம்வேந்தர்க்கொளி. ௰

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. ௧

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்வி
ரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திர
ண்டு, புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்
றார், கடையரே கல்லா தவர். ௫

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்
குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௮

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். ௯

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. ௰

அரங்கின்றிவட்டாடியற்றேநிரம்பிய
நூலின்றிக்கோட்டிகொளல். ௧

கல்லாதான்சொற்காமுறுதன்முலையிரண்டு
மில்லாதாள்பெண்காமுற்றற்று. ௨

கல்லாதவருநனிநல்லர்கற்றார்முற்
சொல்லாதிருக்கப்பெறின். ௩

கல்லாதானொட்பங்கழியநன்றாயினுங்
கொள்ளாரறிவுடையார். ௪

கல்லாவொருவன்றகைமைதலைப்பெய்து
சொல்லாடச்சோர்வுபடும். ௫

உளரென்னுமாத்திரையரல்லாற்பயவாக்
களரனையர்கல்லாதவர். ௬

நுண்மாணுழைபுலமில்லானெழினல
மண்மாண்புனைபாவையற்று. ௭

நல்லார்கட்பட்டவறுமையினின்னாதே
கல்லார்கட்பட்டதிரு. ௮

மேற்பிறந்தாராயினுங் கல்லாதார்கீழ்ப்பிற
ந்துங்கற்றாரனைத்திலர்பாடு. ௯

விலங்கொடுமக்களனையரிலங்குநூல்
கற்றாரோடேனையவர். ௰

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வமச்
செல்வஞ், செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. ௧
செவிக்குணவில்லாதபோழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப்படும். ௨
செவியுணவிற் கேள்வியுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ௩
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ௪
இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ௫
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். ௬
பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா
ரிழைத்துணர்ந், தீண்டிய கேள்வியவர். ௭
கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி. ௮
நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. ௯
செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். ௰

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். ௧

சென்றவிடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. ௨

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்
பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௩

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்
பிறர்வாய், நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ௪

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. ௫

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். ௭

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். ௮

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். ௯

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். ௰

செருக்குஞ்சினமுஞ்சிறுமையுமில்லார்
பெருக்கம்பெருமிதநீர்த்து. ௧

இவறனுமாண்பிறந்தமானமுமாணா
வுவகையுமேதமிறைக்கு. ௨

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும்பனைத்து
ணையாக்,கொள்வர்பழிநாணுவார். ௩

குற்றமேகாக்கபொருளாகக்குற்றமே
யற்றந்தரூஉம்பகை. ௪

வருமுன்னர்க்காவாதான்வாழ்க்கை யெரிமு
ன்னர்,வைத்தூறுபோலக்கெடும். ௫

தன்குற்றநீக்கிப்பிறர்குற்றங்காண்கிற்பின்
னென்குற்றமாகுமிறைக்கு. ௬

செயற்பாலசெய்யாதிவறியான்செல்வ
முயற்பால,தன்றிக்கெடும். ௭

பற்றுள்ளமென்னுமிவறன்மையெற்றுள்ளு
மெண்ணப்படுவதொன்றன்று. ௮

வியவற்கவெஞ்ஞான்றுந்தன்னைநயவற்க
நன்றிபயவாவினை. ௯

காதலகாதலறியாமையுய்க்கிற்பி
னேதிலவேதிலார்நூல். ௰

௪௰௫ம். அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அறனறிந்து மூத்தவறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். ௧

உற்றநோய் நீக்கியுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். ௨

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ௩

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ௪

சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். ௬

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். ௭

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். ௮

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. ௯

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். ௰

அதி. சாரியம்.

சிற்றினமஞ்சும்பெருமைசிறுமைதான்
சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடும். ௧

நிலத்தியல்பானீர்திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்
கினத்தியல்பதாகுமறிவு. ௨

மனத்தானாமாந்தர்க்குணர்ச்சியினத்தானா
மின்னானெனப்படுஞ்சொல். ௩

மனத்துளதுபோலக்காட்டியொருவற்
கினத்துளதாகுமறிவு. ௪

மனந்தூய்மைசெய்வினைதூய்மையிரண்டு
மினந்தூய்மைதூவாவரும். ௫

மனந்தூயார்க்கெச்சநன்றாகுமினந்தூயார்
க்கில்லைநன்றாகாவினை. ௬

மனநலமன்னுயிர்க்காக்கமினநல
மெல்லாப்புகழுந்தரும். ௭

மனநலநன்குடையராயினுஞ்சான்றோர்க்
கினநலமேமாப்புடைத்து. ௮

மனநலத்தினாகுமறுமைமற்றஃது
மினநலத்தினேமாப்புடைத்து. ௯

நல்லினத்தினூங்குந்துணையில்லைதீயினத்
தினல்லற்படுப்பதூஉமில். ௰

அழிவதூஉமாவதூஉமாகிவழிபயக்கு
மூதியமுஞ்சூழ்ந்துசெயல். ௧

தெரிந்தவினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செ
ய்வார்க்கரும்பொருள்யாதொன்றுமில். ௨

ஆக்கங்கருதிமுதலிழக்குஞ்செய்வினை
யூக்காரறிவுடையார். ௩

தெளிவிலதனைத்தொடங்காரிளிவென்னு
மேதப்பாடஞ்சுபவர். ௪

வகையறச்சூழாதெழுதல்பகைவரைப்
பாத்திப்படுப்பதோராறு. ௫

செய்தக்கவல்லசெயக்கெடுஞ்செய்தக்க
செய்யாமையானுங்கெடும். ௬

எண்ணித்துணிககருமந்துணிந்தபி
னெண்ணுவமென்பதிழுக்கு. ௭

ஆற்றின்வருந்தாவருத்தம்பலர்நின்று
போற்றினும்பொத்துப்படும். ௮

நன்றாற்றலுள்ளுந்தவறுண்டவரவர்
பண்பறிந்தாற்றாக்கடை. ௯

எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டுந்தம்
மொடுகொள்ளாதகொள்ளாதுலகு. ௰

வினைவலியுந்தன்வலியுமாற்றான்வலியுந்
துணைவலியுந்தூக்கிச்செயல். ௧

ஒல்வதறிவதறிந்ததன்கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச்செல்லாததில். ௨

உடைத்தம்வலியறியாரூக்கத்தினூக்கி
யிடைக்கண்முரிந்தார்பலர். ௩

அமைந்தாங்கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான்விரைந்துகெடும். ௪

பீலிபெய்சாகாடுமச்சிறுமப்பண்டஞ்
சாலமிகுத்துப்பெயின். ௫

நுனிக்கொம்பரேறினாரஃதிறந்தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதியாகிவிடும். ௬

ஆற்றினளவறிந்தீகவதுபொருள்
போற்றிவழங்குநெறி. ௭

ஆகாறளவிட்டிதாயினுங்கேடில்லை
போகாறகலாக்கடை. ௮

அளவறிந்துவாழாதான்வாழ்க்கையுளபோல
வில்லாகித்தோன்றாக்கெடும். ௯

உளவரைதூக்காதவொப்புரவாண்மை
வளவரைவல்லைக்கெடும். ௰

பகல்வெல்லுங்கூகையைக் காக்கையிகல்வெ
ல்லும்வேந்தர்க்குவேண்டும்பொழுது. ௧

பருவத்தொடொட்டவொழுகறிருவினைத்
தீராமையார்க்குங்கயிறு. ௨

அருவினையென்பவுளவோகருவியாற்
காலமறிந்துசெயின். ௩

ஞாலங்கருதினுங்கைகூடுங்காலங்
கருதியிடத்தாற்செயின். ௪

காலங்கருதியிருப்பர்கலங்காது
ஞாலங்கருதுபவர். ௫

ஊக்கமுடையானொடுக்கம்பொருதகர்
தாக்கற்குப்பேருந்தகைத்து. ௬

பொள்ளெனவாங்கேபுறம்வேரார் காலம்
பார்த், துள்வேர்ப்பரொள்ளியவர். ௭

செறுநரைக்காணிற்சுமக்கவிறுவரை
காணிற்கிழக்காந்தலை. ௮

எய்தற்கரியதியைந்தக்காலந்நிலையே
செய்தற்கரியசெயல். ௯

கொக்கொக்ககூம்பும்பருவத்துமற்றதன்
குத்தொக்கசீர்த்தவிடத்து. ௰

௫௰ம். அதி. இடனறிதல்.

தொடங்கற்கவெவ்வினையு மெள்ளற்கமுற்
று, மிடங்கண்டபின்னல்லது. ௧

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கு மரண்
சேர்ந்தா, மாக்கம்பலவுந்தரும். ௨

ஆற்றாருமாற்றியடுபவிடனறிந்து
போற்றார்கட்போற்றிச்செயின். ௩

எண்ணியாரெண்ணமிழப் பரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச்செயின். ௪

நெடும்புனலுள் வெல்லுமுதலையடும்புனலி
னீங்கினதனைப்பிற. ௫

கடலோடாகால்வனெடுந்தேர்கடலோடு
நாவாயுமோடா நிலத்து. ௬

அஞ்சாமையல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்
சாமை, யெண்ணியிடத்தாற்செயின். ௭

சிறுபடையான்செல்லிடஞ்சேரினுறுபடை
யா, னூக்கமழிந்துவிடும். ௮

சிறைநலனுஞ்சீருமிலரெனினுமாந்த
ருறைநிலத்தொட்டலரிது. ௯

காலாழ்களரினரியடுங்கண்ணஞ்சா
வேலாண்முகத்தகளிறு. ௰

௫௱ குறள்.

அறம்பொருளின்பமுயிரச்சநான்கின்
றிறந்தெரிந்துதேறப்படும். ௧

குடிப்பிறந்துகுற்றத்தினீங்கிவடுப்பரியு
நாணுடையான்கட்டேதெளிவு. ௨

அரியகற்றாசற்றார்கண்ணுந்தெரியுங்கா
லின்மையரிதேவெளிறு. ௩

குணநாடிக்குற்றமுநாடியவற்றுண்
மிகைநாடிமிக்ககொளல். ௪

பெருமைக்குமேனைச்சிறுமைக்குந்தத்தங்
கருமமேகட்டளைக்கல். ௫

அற்றாரைத்தேறுதலோம்புகமற்றவர்
பற்றிலர்நாணார்பழி. ௬

காதன்மைகந்தாவறிவறியார்த்தேறுதல்
பேதைமையெல்லாந்தரும். ௭

தேரான்பிறனைத்தெளிந்தான்வழிமுறை
தீராவிடும்பைதரும். ௮

தேறற்கயாரையுந்தேராதுதேர்ந்தபின்
றேறுகதேறும்பொருள். ௯

தேரான்றெளிவுந்தெளிந்தான்கணையப்பாடுந்
தீராவிடும்பைதரும். ௰

நன்மையுந்தீமையுநாடி நலம்புரிந்த
தன்மையானாளப்படும். ௧

வாரிபெருக்கிவளம்படுத்துற்றவை
யாராய்வான்செய்கவினை. ௨

அன்பறிவுதேற்றமவாவின்மையிந்நான்கு
நன்குடையான்கட்டேதெளிவு. ௩

எனைவகையாற்றேறியக்கண்ணும்வினைவகை
யான், வேறாகுமாந்தர்பலர். ௪

அறிந்தாற்றிச்செய்கிற்பாற் கல்லால்வினை
தான், சிறந்தானென்றேவற்பாற்றன்று. ௫

செய்வானைநாடிவினைநாடிக்காலத்தோ
டெய்தவுணர்ந்துசெயல். ௬

இதனையிதனாலிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல். ௭

வினைக்குரிமைநாடியபின்றையவனை
யதற்குரியனாகச்செயல். ௮

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே
றாக, நினைப்பானைநீங்குந்திரு. ௯

நாடோறுநாடுகமன்னன்வினைசெய்வான்
கோடாமைகோடாதுலகு. ௰

பற்றற்றகண்ணும்பழைமைபாராட்டுதல்
சுற்றத்தார்கண்ணேயுள. ௧

விருப்பறாச்சுற்றமியையினருப்பறா
வாக்கம்பலவுந்தரும். ௨

அளவளாவில்லாதான்வாழ்க்கைகுளவளாக்
கோடின்றிநீர்நிறைந்தற்று. ௩

சுற்றத்தாற்சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்
தான்,பெற்றத்தாற்பெற்றபயன். ௪

கொடுத்தலுமின்சொல்லுமாற்றினடுக்கிய
சுற்றத்தாற்சுற்றப்படும். ௫

பெருங்கொடையான்பேணான் வெகுளியவ
னின்,மருங்குடையார்மாநிலத்தில். ௬

காக்கைகரவாகரைந்துண்ணுமாக்கமு
மன்னநீரார்க்கேயுள. ௭

பொதுநோக்கான்வேந்தன்வரிசையாநோ
க்கி,னதுநோக்கிவாழ்வார்பலர். ௮

தமராகித்தற்றுறந்தார்சுற்றமமராமைக்
காரணமின்றிவரும். ௯

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வே
ந்தன்,இழைத்திருந்தெண்ணிக்கொளல். ௰

௫௪. அதி. பொச்சாவாமை.

இறந்தவெகுளியிற்றீதேசிறந்த
வுவகைமகிழ்ச்சியிற்சோர்வு. ௧

பொச்சாப்புக்கொல்லும்புகழையறிவினை
நிச்சநிரப்புக்கொன்றாங்கு. ௨

பொச்சாப்பார்க்கில்லைப் புகழ்மையதுவுல
கத்,தெப்பானூலோர்க்குந்துணிவு. ௩

அச்சமுடையார்க்கரணில்லையாங்கில்லைப்
பொச்சாப்புடையார்க்குநன்கு. ௪

முன்னுறக்காவாதிழுக்கியான்றன்பிழை
பின்னூறிரங்கிவிடும். ௫

இழுக்காமையார்மாட்டுமென்றும்வழுக்கா
மை, வாயினதுவொப்பதில். ௬

அரியவென்றாகாதவில்லைப்பொச்சாவாக்
கருவியாற்போற்றிச்செயின். ௭

புகழ்ந்தவை போற்றிச்செயல் வேண்டுஞ்
செய்யா,திகழ்ந்தார்க்கெழுமையுமில். ௮

இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரையுள்ளுகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து. ௯

உள்ளியதெய்தலெளிதுமன்மற்றுந்தா
னுள்ளியதுள்ளப்பெறின். ௰

ஓர்ந்துகண்ணோடா திறைபுரிந்தியார்மாட்
டுந், தேர்ந்துசெய்வஃதேமுறை. ௧

வானோக்கிவாழுமுலகெல்லாமன்னவன்
கோனோக்கிவாழுங்குடி. ௨

அந்தணர்நூற்குமறத்திற்குமாதியா
நின்றதுமன்னவன்கோல். ௩

குடிதழீஇக்கோலோச்சுமாநிலமன்ன
னடிதழீஇநிற்குமுலகு. ௪

இயல்புளிக்கோலோச்சுமன்னவனாட்ட
பெயலும்விளையுளுந்தொக்கு. ௫

வேலன்றுவென்றிதருவதுமன்னவன்
கோலதூஉங்கோடாதெனின். ௬

இறைகாக்கும்வையகமெல்லாமவனை
முறைகாக்குமுட்டாச்செயின். ௭

எண்பதத்தானோரா முறைசெய்யாமன்ன
வன், றண்பதத்தான்றானேகெடும். ௮

குடிபுறங்காத்தோம்பிக்குற்றங்கடிதல்
வடுவன்றுவேந்தன்றொழில். ௯

கொலையிற்கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
பைங்கூழ், களைகட்டதனொடுநேர். ௰

அதி ௫௫.

கொலைமேற்கொண்டாரிற் கொடிதேயலை
மேற்கொண், டல்லவை செய்தொழுகும்
வேந்து. ௧

வேலொடுநின்றானிடுவென்றதுபோலுங்
கோலொடுநின்றானிரவு. ௨

நாடொறுநாடிமுறைசெய்யாமன்னவ
னாடொறுநாடுகெடும். ௩

கூழுங்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோ
டிச், சூழாதுசெய்யுமரசு. ௪

அல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை. ௫

மன்னர்க்குமன்னுதல் செங்கோன்மையஃ
தின்றேல், மன்னாவாமன்னர்க்கொளி. ௬

துளியின்மைஞாலத்திற்கெற்றற்றேவேந்த
னளியின்மைவாழுமுயிர்க்கு. ௭

இன்மையினின்னாதுடைமைமுறைசெய்யா
மன்னவன்கோற்கீழ்ப்படின். ௮

முறைகோடிமன்னவன் செய்யினுறைகோ
டி, யொல்லாதுவானம்பெயல். ௯

ஆபயன்குன்றுமறுதொழிலோர்நூன்மறப்
பர், காவலன்காவானெனின். ௰

தக்காங்குநாடித்தலைச்செல்லாவண்ணத்தா
லொத்தாங்கொறுப்பதுவேந்து. ௧

கடிதோச்சிமெல்லவெறிகநெடிதாக்க
நீங்காமைவேண்டுபவர். ௨

வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலனா
யி, னொருவந்தமொல்லைக்கெடும். ௩

இறைகடியனென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல்
வேந்த, னுறைகடுகியொல்லைக்கெடும். ௪

அருஞ்செவ்வியின்னா முகத்தான் பெருஞ்
செல்வம், பேஎய்கண்டன்னதுடைத்து. ௫

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனாயி னெடுஞ்செல்
வ, நீடின்றியாங்கேகெடும். ௬

கடுமொழியுங்கையிகந்ததண்டமும்வேந்த
னடுமுரண்டேய்க்குமரம். ௭

இனத்தாற்றியெண்ணாத வேந்தன் சினத்தா
ற்றிச், சீறிற்சிறுகுந்திரு. ௮

செருவந்தபோழ்திற் சிறைசெய்யாவேந்த
ன், வெருவந்துவெய்துகெடும். ௯

கல்லார்ப்பிணிக்குங்கடுங்கோலதுவல்ல
தில்லைநிலக்குப்பொறை. ௰

கண்ணோட்டமென்னுங்கழிபெருங்காரிகை
யுண்மையானுண்டிவ்வுலகு. ௧

கண்ணோட்டத்துள்ளதுலகியலஃதிலா
ருண்மைநிலக்குப்பொறை. ௨

பண்ணென்னாம்பாடற்கியைபின்றேற்கண்
ணென்னாங்கண்ணோட்டமில்லாதகண். ௩

உளபோன்முகத்தெவன்செய்யுமளவினாற்
கண்ணோட்டமில்லாதகண். ௪

கண்ணிற்கணிகலங்கண்ணோட்டமஃதின்றேற்
புண்ணென்றுணரப்படும். ௫

மண்ணோடியைந்தமரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண்ணோடாதவர். ௬

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணு
டையார், கண்ணோட்டமின்மையுமில். ௭

கருமஞ்சிதையாமற்கண்ணோடவல்லார்க்
குரிமையுடைத்திவ்வுலகு. ௮

ஒறுத்தாற்றும் பண்பி னார்கண்ணுங் கண்
ணோடிப், பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை. ௯

பெயக்கண்டுநஞ்சுண்டமைவர்நயத்தக்க
நாகரிகம்வேண்டுபவர். ௧௦

ஒற்றுமுரைசான்றநூலுமிவையிரண்டுந்
தெற்றென்கமன்னவன்கண். ௧
எல்லார்க்குமெல்லாநிகழ்பவையெஞ்ஞான்
றும், வல்லறிதல்வேந்தன்றொழில். ௨
ஒற்றினொற்றிப் பொருடெரியாமன்னவ
ன், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில். ௩
வினைசெய்வார்தஞ்சுற்றம் வேண்டாதாரெ
ன்றாங், கனைவரையுமாராய்வதொற்று. ௪
கடாஅவுருவொடுகண்ணஞ்சாதியாண்டு
முகாஅமைவல்லதேயொற்று. ௫
துறந்தார்படிவத்தராகியிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ்சோர்விலதொற்று. ௬
மறைந்தவைகேட்கவற்றாகியறிந்தவை
யையப்பாடில்லதேயொற்று. ௭
ஒற்றொற்றித்தந்தபொருளையுமற்றுமோ
ரொற்றினொற்றிக்கொளல். ௮
ஒற்றொற்றுணராமையாள்கவுடன்மூவர்
சொற்றொக்கதேறப்படும். ௯
சிறப்பறியவொற்றின்கட் செய்யற்கசெய்
யிற், புறப்படுத்தானாகுமறை. ௰

உடையரெனப்படுவதூக்கமஃதில்லா
ருடையதுடையரோமற்று. ௧

உள்ளமுடைமையுடைமைபொருளுடை
மைநில்லாதுநீங்கிவிடும். ௨

ஆக்கமிழந்தேமென்றல்லாவாரூக்க
மொருவந்தங்கைத்துடையார். ௩

ஆக்கமதர்வினாய்ச்செல்லுமசைவிலா
வூக்கமுடையானுழை. ௪

வெள்ளத்தனையமலர்நீட்டமாந்தர்தம்
முள்ளத்தனையதுயர்வு. ௫

உள்ளுவதெல்லாமுயர்வுள்ளன்மற்றது
தள்ளினுந்தள்ளாமைநீர்த்து. ௬

சிதைவிடத்தொல்காருரவோர்புதையம்பிற்
பட்டுப்பாடூன்றுங்களிறு. ௭

உள்ளமிலாதவரெய்தாருலகத்து
வள்ளியமென்னுஞ்செருக்கு. ௮

பரியதுகூர்ங்கோட்டதாயினும்யானை
வெரூஉம்புலிதாக்குறின். ௯

உரமொருவற்குள்ளவெறுக்கையஃதில்லார்
மரமக்களாதலே வேறு. ௰

குடியென்னுங் குன்றா விளக்கமடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். ௧

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதைபிறந்
த, குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ௩

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகுமடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. ௪

நெடுநீர் மறவி மடிதுயினான்கும்
கெடுநீரார் காமக்கலன். ௫

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணுமடியு
டையார், மாண்பயனெய்தலரிது. ௬

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ் சொற்கேட்பர் மடிபுரி
ந்து, மாண்ட வுஞற்றி லவர். ௭

மடிமைகுடிமைக் கட்டங்கிற்றன் னொன்னா
ர்க், கடிமை புகுத்தி விடும். ௮

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். ௯

மடியிலா மன்னவனெய் துமடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு. ௰

அருமையுடைத்தென்றசாவாமைவேண்டும்
பெருமைமுயற்சிதரும். ௧

வினைக்கண்வினைக்கெடலோம்பல்வினைக்கு
றை, தீர்ந்தாரிற்றீர்ந்தன்றுலகு. ௨

தாளாண்மையென்னுந்தகைமைக்கட்டங்கிற்
றே, வேளாண்மையென்னுஞ்செருக்கு. ௩

தாளாண்மையில்லாதான்வேளாண்மைபே
டிகை, வாளாண்மைபோலக்கெடும். ௪

இன்பம்விழையான்வினைவிழைவான்றன்
கேளிர், துன்பந்துடைத்தூன்றுந்தூண். ௫

முயற்சிதிருவினையாக்குமுயற்றின்மை
யின்மைபுகுத்திவிடும். ௬

மடியுளாண்மாமுகடியென்பமடியிலான்
றாளுளாடாமரையினாள். ௭

பொறியின்மையார்க்கும்பழியன்றறிவறிந்
தாள்வினையின்மைபழி. ௮

தெய்வத்தானாகாதெனினுமுயற்சிதன்
மெய்வருத்தக்கூலிதரும். ௯

ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பருலைவின்றித்
தாழாதுஞற்றுபவர். ௰

இடுக்கண்வருங்கா னகுகவதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்பதில். ௧
வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக்கெடும். ௨
இடும்பைக்கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅதவர். ௩
மடுத்தவா யெல்லாம்பகட னன்னானுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪
அடுக்கிவரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௫
அற்றேமென் றல்லற்படுபவோ பெற்றே
மென், றோம்புதறேற் றாதவர். ௬
இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்
தைக், கையாறாக்கொள்ளாதா மேல். ௭
இன்பம் விழையா னிடும்பையியல் பென்பா
ன், றுன்ப முறுதலிலன். ௮
இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்
துட், டுன்ப முறுதலிலன். ௯
இன்னாமையின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. ௰

அரசியன் முற்றிற்று முற்றும்.

அமைச்சு.

கருவியுங்காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையுமாண்டதமைச்சு. ௧

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதலாள்வினை
யொ டைந்துடன்மாண்டதமைச்சு. ௨

பிரித்தலும்பேணிக்கொளலும்பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும்வல்லதமைச்சு. ௩

தெரிதலுந்தேர்ந்து செயலுமொருதலையா
ச்சொல்லலும்வல்லதமைச்சு. ௪

அறனறிந்தான் றமைந்த சொல்லானெஞ்
ஞான்றுந்திறனறிந்தான்றேர்ச்சித்துணை. ௫

மதிநுட்பநூலோடுடையார்க்கதிநுட்பம்
யாவுளமுன்னிற்பவை. ௬

செயற்கையறிந்தக்கடைத்துமுலகத்
தியற்கையறிந்துசெயல். ௭

அறிகொன்றறியானெனினுமுறுதி
யுழையிருந்தான்கூறல்கடன். ௮

பழுதெண்ணுமந்திரியிற் பக்கத்துட்டெவ்
வோரெழுபதுகோடியுறும். ௯

முறைப்படச்சூழ்ந்துமுடிவிலவேசெய்வர்
திறப்பாடிலாஅதவர். ௰

நாநலமென்னுநலனுடைமையந்நலம்
யாநலத்துள்ளதூஉமன்று. ௧
ஆக்கமுங்கேடுமதனால்வருதலாற்
காத்தோம்பல்சொல்லின்கட்சோர்வு. ௨
கேட்டார்ப்பிணிக்குந்தகையவாய்க்கேளா
ரும், வேட்பமொழிவதாஞ்சொல். ௩
திறனறிந்துசொல்லுகசொல்லையறனும்
பொருளுமதனினூஉங்கில். ௪
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொலச்
சொல்லை,வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.
வேட்பத்தாஞ்சொல்லிப் பிறர்சொற் பய
ன்கோடன், மாட்சியின்மாசற்றார்கோள்.
சொலவல்லன்சோர்விலனஞ்சானவனை
யிகல்வெல்லல்யார்க்குமரிது. ௭
விரைந்துதொழில்கேட்கு ஞாலநிரந்தினி
து,சொல்லுதல்வல்லார்ப்பெறின். ௮
பலசொல்லக்காமுறுவர்மன்றமாசற்ற
சிலசொல்லறேற்றாதவர். ௯
இணரூழ்த்துநாறாமலரனையர்கற்ற
துணர்விரித்துரையாதார். ௰

துணைநலமாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டியவெல்லாந் தரும். ௧

என்றுமொருவுதல்வேண்டும் புகழொடு
நன்றிபயவாவினை. ௨

ஓஒதல்வேண்டுமொளிமாழ்குஞ்செய்வினை
ஆஅதுமென்னுமவர். ௩

இடுக்கட்படினுமிளிவந்தசெய்யார்
நடுக்கற்றகாட்சியவர். ௪

எற்றென்றிரங்குவசெய்யற்க செய்வானே
ல், மற்றன்னசெய்யாமைநன்று. ௫

ஈன்றாள்பசிகாண்பானாயினுஞ்செய்யற்க
சான்றோர்பழிக்கும்வினை. ௬

பழிமலைந்தெய்தியவாக்கத்திற்சான்றோர்
கழிநல்குரவேதலை. ௭

கடிந்தகடிந்தொரார்செய்தார்க்கவைதா
முடிந்தாலும்பீழைதரும். ௮

அழக்கொண்டவெல்லா மழப்போமிழப்
பினும், பிற்பயக்குநற்பாலவை. ௯

சலத்தாற்பொருள்செய்தேமார்த்தல்பசும
ட், கலத்துணீர்பெய்திரீஇயற்று. ௰

வினைத்திட்பமென்பதொருவன்மனத்திட்
பம,மற்றையவெல்லாம்பிற. ௧

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்
டி, னாறென்பராய்ந்தவர்கோள். ௨

கடைக்கொட்கச்செய்தக்கதாண்மையிடை
க்கொட்கி,னெற்றாவிழுமந்தரும். ௩

சொல்லுதல்யார்க்குமெளியவரியவாஞ்
சொல்லியவண்ணஞ்செயல். ௪

வீறெய்திமாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்
தன்க,ணூறெய்தியுள்ளப்படும். ௫

எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துப வெண்
ணியார்,திண்ணியராகப்பெறின். ௬

உருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமுருள்பெ
ருந்தேர்க்,கச்சாணியன்னாருடைத்து. ௭

கலங்காது கண்டவினைக்கட்டுளங்காது
தூக்கங்கடிந்துசெயல். ௮

துன்பமுறவரினுஞ்செய்கதுணிவாற்றி
யின்பம்பயக்கும்வினை. ௯

எனைத்திட்பமெய்தியக்கண்ணும் வினைத்தி
ட்பம்,வேண்டாரைவேண்டாதுலகு. ௰

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட்டங்குதறீது. ௧

தூங்குக தூங்கிச்செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும்வினை. ௨

ஒல்லும்வாயெல்லாம்வினைநன்றேயொல்
லாக்காற்,செல்லும்வாய்நோக்கிச்செயல். ௩

வினைபகையென்றிரண்டினெச்ச நினையுங்
காற்,றீயெச்சம்போலத்தெறும். ௪

பொருள்கருவிகாலம்வினையிடனொடைந்
து மிருடீரவெண்ணிச்செயல். ௫

முடிவுமிடையூறுமுற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல். ௬

செய்வினைசெய்வான் செயன்முறையவ்வி
னை, யுள்ளறிவானுள்ளங்கொளல். ௭

வினையான்வினையாக்கிக்கோடனனைகவுள்
யானையால்யானையாத்தற்று. ௮

நட்டார்க்குநல்லசெயலின்விரைந்ததே
யொட்டாரையொட்டிக்கொளல். ௯

உறைசிறியாருண்ணடுங்கலஞ்சிக்குறைபெ
றிற்,கொள்வர்பெரியார்ப்பணிந்து. ௰

அன்புடைமையான்றகுடிப்பிறத்தல் வே
ந்தவாம்,பண்புடைமைதூதுரைப்பான்ப
ண்பு. ௧
அன்பறிவாராய்ந்த சொல்வன்மை தூது
ரைப்பார்க்,கின்றியமையாதமூன்று. ௨
நூலாருணூல்வல்லனாகுதல்வேலாருள்
வென்றிவினையுரைப்பான்பண்பு. ௩
அறிவுருவாராய்ந்தகல்வியிம்மூன்றின்
செறிவுடையான்செல்கவினைக்கு. ௪
தொகச்சொல்லித்தூவாதநீக்கிநகச் சொல்
லி, நன்றிபயப்பதாந்தூது. ௫
கற்றுக்கண்ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக்கா
லத்தாற்,றக்கதறிவதாந்தூது. ௬
கடனறிந்துகாலங்கருதியிடனறிந்
தெண்ணியுரைப்பான்றலை. ௭
தூய்மைதுணைமைதுணிவுடைமையிம்மூ
ன்றின்,வாய்மைவழியுரைப்பான்பண்பு ௮
விடுமாற்றம்வேந்தர்க்குரைப்பான்வடுமா
ற்றம்,வாய்சோராவன்கணவன். ௯
இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்தூது. ௰

எ௰. அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அகலாதணுகாதுதீக்காய்வார்போல்க
விகல்வேந்தர்ச்சேர்ந்தொழுகுவார். ௧
மன்னர்விழைபவிழையாமைமன்னரான்
மன்னியவாக்கந்தரும். ௨
போற்றினரியவைபோற்றல்கடுத்தபின்
றேற்றுதல்யார்க்குமரிது. ௩
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்தநகையுமவித்
தொழுக,லான்றபெரியாரகத்து. ௪
எப்பொருளுமோரார்தொடரார் மற்றப்
பொருளை,விட்டக்காற்கேட்கமறை. ௫
குறிப்பறிந்துகாலங்கருதிவெறுப்பில
வேண்டுபவேட்பச்சொலல். ௬
வேட்பனசொல்லிவினையிலவெஞ்ஞான்று
ங்,கேட்பினுஞ்சொல்லாவிடல். ௭
இளையரினமுறையரென்றிகழார்நின்ற
வொளியொடொழுகப்படும். ௮
கொளப்பட்டேமென்றெண்ணிக் கொள்
ளாதசெய்யார்,துளக்கற்றகாட்சியவர். ௯
பழையமெனக்கருதிப் பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும். ௰

ஆக எ௱.

கூறாமைநோக்கிக் குறிப்பறிவானெஞ்ஞா
ன்று,மாறாநீர்வையக்கணி. ௧

ஐயப்படாஅதகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல். ௨

குறிப்பிற்குறிப்புணர்வாரையுறுப்பினுள்
யாதுகொடுத்துங்கொளல். ௩

குறித்ததுகூறாமைக்கொள்வாரோடேனை
யுறுப்போரனையரால்வேறு. ௪

குறிப்பிற்குறிப்புணராவாயினுறுப்பினு
ளென்னபயத்தவோகண். ௫

அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோனெஞ்ச
ங், கடுத்ததுகாட்டுமுகம். ௬

முகத்தின்முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவ
ப்பினுங், காயினுந்தான்முந்துறும். ௭

முகநோக்கிநிற்கவமையுமகநோக்கி
யுற்றதுணர்வார்ப்பெறின். ௮

பகைமையுங்கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கு
ங்கண்ணின், வகைமையுணர்வார்ப்பெறின். ௯

நுண்ணியமென்பா ரளக்குங்கோல்காணு
ங்கால், கண்ணல்லதில்லைபிற. ௰

அவையறிந்தாராய்ந்துசொல்லுகசொல்லி
ன்றொகையறிந்ததூய்மையவர். ௧

இடைதெரிந்துநன்குணர்ந்துசொல்லுக
சொல்லினடைதெரிந்தநன்மையவர். ௨

அவையறியார்சொல்லன்மேற்கொள்பவர்
சொல்லின்வகையறியார்வல்லதூஉமில். ௩

ஒளியார்முனொள்ளியராதல்வெளியார்மு
ன்வான்சுதைவண்ணங்கொளல். ௪

நன்றென்றவற்றுளுநன்றேமுதுவருண்
முந்துகிளவாச்செறிவு. ௫

ஆற்றினிலைதளர்ந்தற்றேவியன்புல
மேற்றுணர்வார்முன்னரிழுக்கு. ௬

கற்றறிந்தார்கல்விவிளங்குங்கசடறச்
சொற்றெரிதல்வல்லாரகத்து. ௭

உணர்வதுடையார்முற்சொல்லல்வளர்வத
ன்பாத்தியுணீர்சொரிந்தற்று. ௮

புல்லவையுட்பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கந
ல்லவையுணன்குசெலச்சொல்லுவார். ௯

அங்கணத்துளுக்கவமிழ்தற்றாற்றங்கணத்
தரல்லார்முற்கோட்டிகொளல். ௰

வகையறிந்துவல்லவைவாய்சோரார்சொல்
லின், றொகையறிந்ததூய்மையவர். க
கற்றாருட்கற்றாரெனப்படுவர்கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லுவார். உ
பகையகத்துச்சாவாரெளியரரிய
ரவையகத்தஞ்சாதவர். ௩
கற்றார்முற்கற்றசெலச்சொல்லித்தாங்கற்ற
மிக்காருண்மிக்ககொளல். ௪
ஆற்றினளவறிந்துகற்கவவையஞ்சா
மாற்றங்கொடுத்தற்பொருட்டு. ரு
வாளொடென் வன்கண்ணரல்லார்க்குநூ
லொடெ, னுண்ணவையஞ்சுபவர்க்கு. சா
பகையகத்துப்பேடிகையொள்வாளவையக
த், தஞ்சுமவன்கற்றநூல். எ
பல்லவைகற்றும்பயமிலரேநல்லவையு
ணன்குசெலச்சொல்லாதார். அ
கல்லாதவரிற்கடையென்பகற்றறிந்து
நல்லாரவையஞ்சுவார். கூ
உளரெனினுமில்லாரொடொப்பர்களனஞ்
சிக், கற்றசெலச்சொல்லாதார். ௰

அமைச்சியன்முற்றிற்று.

௭௰௪ம். அதி. அங்கவியல். ௭௱௩௰

நாடு.

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. ௧

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்கதாகி யருங்
கேட்டா, லாற்ற விளைவது நாடு. ௨

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்
கியிறைவற், கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு ௩

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையு
ஞ், சேரா தியல்வது நாடு. ௪

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வே
ந்தலைக்குங், கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. ௫

கேடறியாக் கெட்டவிடத்தும் வளங்குன்
றா, நாடென்ப நாட்டிற் றலை. ௬

இருபுனலும் வாய்ந்தமலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. ௭

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பமேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து. ௮

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. ௯

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. ௰

ஆற்றுபவர்க்குமரண்பொருளஞ்சித்தற்
போற்றுபவர்க்கும்பொருள். ௧

மணிநீருமண்ணுமலையுமணிநீழற்
காடுமுடையதரண். ௨

உயர்வகலந்திண்மையருமையிந்நான்கி
னமைவரணென்றுரைக்குநூல். ௩

சிறுகாப்பிற்பேரிடத்ததாகியுறுபகை
யூக்கமழிப்பதரண். ௪

கொளற்கரிதாய்க்கொண்டகூழ்த்தாகியகத்
தார்நிலைக்கெளிதாநீரதரண். ௫

எல்லாப்பொருளுமுடைத்தாயிடத்துதவு
நல்லாளுடையதரண். ௬

முற்றியுமுற்றாதெறிந்துமறைப்படுத்து
ம், பற்றற்கரியதரண். ௭

முற்றாற்றிமுற்றியவரையும்பற்றாற்றிப்
பற்றியார்வெல்வதரண். ௮

முனைமுகத்துமாற்றலர்சாயவினைமுகத்து
வீறெய்திமாண்டதரண். ௯

எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்வினைமாட்
சியில்லார்கணில்லதரண். ௰

அ௫ - எாஅய.

பொருளல்லவரைப் பொருளாகச்செய்யும்
பொருளல்லதில்லைபொருள். ௧
இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்செல்வ
ரை, யெல்லாருஞ்செய்வர்சிறப்பு ௨
பொருளென்னும்பொய்யாவிளக்கமிருள
றுக்கு, மெண்ணியதேயத்துச்சென்று. ௩
அறனீனுமின்பமுமீனுந்திறனறிந்து
தீதின்றிவந்தபொருள். ௪
அருளொடன்பொடும் வாராப் பொரு
ளாக்கம், புல்லார்புரளவிடல். ௫
உறுபொருளுமுல்குபொருளுந்தன் னொ
ன்னார்த், தெறுபொருளும்வேந்தன் பொ
ருள். ௬
அருளென்னுமன்பீன்குழவிபொருளென்
னுஞ், செல்வச்செவிலியாலுண்டு. ௭
குன்றேறியானைப்போர்கண்டற்றாற்றன்
கைத்தொன், றுண்டாகச்செய்வான்வினை. ௮
செய்கபொருளைச்செறுநர்செருக்கறுக்
கு, மெஃகதனிற்கூரியதில். ௯
ஒண்பொருள்காழ்ப்பவியற்றியார்க்கெண்
பொருள், ஏனையிரண்டுமொருங்கு. ௰

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்த
ன், வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. ௧
உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்
துந், தொல்படைக் கல்லா லரிது. ௨
ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். ௩
அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. ௪
கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்
கு, மாற்ற லதுவே படை. ௫
மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. ௬
தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. ௭
அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தா
னை, படைத்தகையாற் பாடு பெறும். ௮
சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை. ௯
நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். ௰

என்னைமுன்னில்லன்மின் றெவ்விர்பலரென்
னைமுன்னின்றுகன்னின்றவர். ௧
கானமுயலெய்தவம்பினில்யானை
பிழைத்தவேலேந்தலினிது. ௨
பேராண்மையென்ப தறுகணொன் றுற்றக்
கா, லூராண்மைமற்றதனெஃகு. ௩
கைவேல்களிற்றொடுபோக்கிவருபவன்
மெய்வேல்பறியாநகும். ௪
விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்தி
மைப்பி, னொட்டன்றோவன்கணவர்க்கு. ௫
விழுப்புண்படாதநாளெல்லாம்வழுக்கினு
ள், வைக்குந்தன்னாளையெடுத்து. ௬
சுழலுமிசைவேண்டிவேண்டாவுயிரார்
கழல்யாப்புக்காரிகைநீர்த்து. ௭
உறினுயிரஞ்சாமறவரிறைவன்
செறினுஞ்சீர்குன்றலிலர். ௮
இழைத்ததிகவாமைச்சாவாரையாரே
பிழைத்ததொறுக்கிற்பவர். ௯
புரந்தார்கண்ணீர்மல்கச்சாகிற்பிற்சாக்கா
டிரந்துகோட்டக்கதுடைத்து. ௰

செயற்கரியயாவுளநட்பினதுபோல்
வினைக்கரியயாவுளகாப்பு. க
நிறைநீரநீரவர்கேண்மைபிறைமதிப்
பின்னீரபேதையார்நட்பு. உ
நவிறொறுநூனயம்போலும் பயிறொறு
ம், பண்புடையாளர்தொடர்பு. ௩
நகுதற்பொருட்டன்று நட்டன்மிகுதிக்க
ண், மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு. ௪
புணர்ச்சிபழகுதல்வேண்டாவுணர்ச்சிதா
னட்பாங்கிழமைதரும். ௫
முகநகநட்பதுநட்பன்றுநெஞ்சத்
தகநகநட்பதுநட்பு. ௬
அழிவினவைநீக்கியாறுய்த்தழிவின்க
ணல்லலுழப்பதாநட்பு. ௭
உடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கே
யிடுக்கண்களைவதாநட்பு. ௮
நட்பிற்குவீற்றிருக்கையாதெனிற்கொட்பி
ன்றி, யொல்லும்வாயூன்றுநிலை. ௯
இனையரிவரெமக்கின்னம்யாமென்று
புனையினும்புல்லென்னுநட்பு. ௰

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. ௧
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மைக
டைமுறை, தான்சாந் துயரந் தரும். ௨
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ௩
குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ௪
அழச்சொல்லி யல்லதிடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ௫
கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். ௬
ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். ௭
உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. ௮
கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்கா
லை, யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். ௯
மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. ௰

௯௰ ௮௱.

பழைமை யெனப்படுவதியாதெனின்யாது
ங்,கிழமையைக்கீழ்ந்திடா நட்பு. ௧
நட்பிற்குறுப்புக்கெழுதகைமைமற்றதற்
குப்பாதல்சான்றோர்கடன். ௨
பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகை
மை,செய்தாங்கமையாக்கடை. ௩
விழைதகையான்வேண்டியிருப்பர்கெழுத
கையாற்,கேளாது நட்டார்செயின். ௪
பேதைமையொன்றோபெருங்கிழமையெ
ன்றுணர்க,நோதக்கநட்டார்செயின். ௫
எல்லைக்கணின்றார் துறவார்தொலைவிடத்
துந்,தொல்லைக்கணின்றார்தொடர்பு. ௬
அழிவந்தசெய்யினுமன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர். ௭
கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமைவல்
லார்க்கு,நாளிழுக்கநட்டார்செயின். ௮
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்
மை,விடாஅர்விழையுமுலகு. ௯
விழையார்விழையப்படுபபழையார்கட்
பண்பிற்றலைப்பிரியாதார். ௰

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்
மை,பெருகலிற் குன்றலினிது. ௧
உறினட்டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்
மை,பெறினுமிழப்பினுமென். ௨
உறுவதுசீர் தூக்குநட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வருநேர். ௩
அமரகத்தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற்றனிமைதலை. ௪
செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர்புன் கேண்
மை,யெய்தலினெய்தாமைநன்று. ௫
பேதைபெருங்கெழீஇ நட்பினறிவுடையா
ரேதின்மைகோடியுறும். ௬
நகைவகையராகியநட்பிற்பகைவராற்
பத்தடுத்தகோடியுறும். ௭
ஒல்லுங்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை
சொல்லாடார்சோரவிடல். ௮
கனவினுமின்னாதுமன்னோவினைவேறு
சொல்வேறுபட்டார்தொடர்பு. ௯
எனைத்துங்குறுகுதலோம்பன்மனைக்கெ
ழீஇ,மன்றிற்பழிப்பார்தொடர்பு. ௰

சீரிடங்காணினெறிதற்குப்பட்டடை
நேரா நிரந்தவர்நட்பு. ௧
இனம்போன்றினமல்லார்கேண்மைமக
ளிர்,மனம்போலவேறுபடும்.
பலநல்லகற்றக்கடைத்துமனநல்ல
ராகுதன்மாணார்க்கரிது. ௩
முகத்தினினியநகாஅவகத்தின்னா
வஞ்சரையஞ்சப்படும். ௪
மனத்தினமையாதவரையெனைத்தொன்று
ஞ்,சொல்லினாற்றேறற்பாற்றன்று. ௫
நட்டார்போனல்லவைசொல்லினுமொட்
டார்சொ,லொல்லையுணரப்படும். ௬
சொல்வணக்கமொன்னார்கட்கொள்ளற்க
வில்வணக்கந்,தீங்குகுறித்தமையான். ௭
தொழுதகையுள்ளும்படையொடுங்கு
மொன்னா,ரழுதகண்ணீருமனைத்து. ௮
மிகச்செய்துதம்மெள்ளுவாரைநகச்செய்
து,நட்பினுட்சாப்புல்லற்பாற்று. ௯
பகைநட்பாங்காலம்வருங்கான்முகநட்
டகநட்பொரீஇவிடல். ௰

பேதைமையென்பதொன்றியாதெனினே
தங்கொண்டூதியம்போகவிடல். ௧
பேதைமையுளெல்லாம்பேதைமை காதன்
மைகையல்லதன்கட்செயல். ௨
நாணாமைநாடாமை நாரின்மையாதொன்
றும், பேணாமைபேதைதொழில். ௩
ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தான
டங்காப், பேதையிற்பேதையாரில். ௪
ஒருமைச்செயலாற்றும் பேதையெழுமை
யுந், தான்புக்கழுந்துமளறு. ௫
பொய்படுமொன்றோபுனைபூணுங்கையறி
யாப், பேதைவினைமேற்கொளின். ௬
ஏதிலாராரத்தமர்பசிப்பர்பேதை
பெருஞ்செல்வமுற்றக்கடை. ௭
மையலொருவன்களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன்றுடைமைபெறின். ௮
பெரிதினிதுபேதையார்கேண்மைபிரிவின்
கட், பீழைதருவதொன்றில். ௯
கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற்சான்
றோர், குழாஅத்துப்பேதைபுகல். ௰

௮௫ம். அதி. புல்லறிவாண்மை ௮௫

அறிவின்மையின்மையு ளின்மைபிறிதின்
மையின்மையா வையா துலகு. ௧
அறிவிலானெஞ்சுவந் தீதல்பிறிதியாது
மில்லைபெறுவான் றவம். ௨
அறிவிலார்தாந் தம்மைப்பீழிக்கும்பீழை
செறுவார்க்குஞ்செய்தலரிது. ௩
வெண்மையெனப்படுவதியாதெனினொண்
மையுடையம்யாமென்னுஞ்செருக்கு. ௪
கல்லாதமேற்கொண்டொழுகல்கசடற
வல்லதூஉமையந்தரும். ௫
அற்றம்மறைத்தலோபுல்லறிவுதம்வயிற்
குற்றமறையாவழி. ௬
அருமறைசோருமறிவிலான்செய்யும்
பெருமிறைதானேதனக்கு. ௭
ஏவவுஞ்செய்கலான்றான்றேறானவ்வுயிர்
போஒமளவுமோர்நோய். ௮
காணாதாற்காட்டுவான்றான்காணான்காணா
தான், கண்டானாந்தான்கண்டவாறு. ௯
உலகத்தாருண்டென்பதில்லென்பான்
வையத், தலகையாவைக்கப்படும். ௰

ஆக ௮௱௫௰

இகலென்ப வெல்லாவுயிர்க்கும் பகலென்
னும், பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். ௧

பகல்கருதிப் பற்றாசெயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய்யாமை தலை. ௨

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்
லாத், தாவில் விளக்கந் தரும். ௩

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௪

இகலெதிர்சாய்ந் தொழுகவல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மையவர். ௫

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. ௬

மிகன்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்
மேவ, லின்னா வறிவினவர். ௭

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. ௮

இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு. ௯

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. ௰

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா, மெலியார்மேன் மேகபகை. ௧

அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. ௨

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான், றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. ௩

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும், யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ௪

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான், பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. ௫

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான், பேணாமை பேணப் படும். ௬

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து, மாணாத செய்வான் பகை. ௭

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க், கினனிலனா மேமாப் புடைத்து. ௮

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா, வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். ௯

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று, மொல்லானை யொல்லா தொளி.

௮௮ அதிகாரம். அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்.

பகையென்னும்பண்பிலதனையொருவ
னகையேயும்வேண்டற்பாற்றன்று. ௧
வில்லேருழவர்பகைகொளினுங்கொள்ளற்
க,சொல்லேருழவர்பகை. ௨
ஏமுற்றவரினுமேழைதமியனாய்ப்
பல்லார்பகைகொள்பவன். ௩
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்பு
டையாளன்.றகைமைக்கட்டங்கிற்றுலகு. ௪
தன்றுணையின்றாற்பகையிரண்டாற்றானொ
ருவ,னின்றுணையாக் கொள்கவற்றினொன்
று. ௫
தேறினுந்தேறாவிடினுமழிவின்கட்
டேறான்பகாஅன்விடல். ௬
நோவற்கநொந்ததறியார்க்குமேவற்க
மென்மைபகைவரகத்து. ௭
வகையறிந்துதற்செய்துதற்காப்பமாயும்
பகைவர்கட்பட்டசெருக்கு. ௮
இளைதாகமுண்மரங்கொல்கவளையுநர்
கைக்கொல்லுங்காழ்த்தவிடத்து. ௯
உயிர்ப்பவுளரல்லர்மன்றசெயிர்ப்பவர்
செம்மல்சிதைக்கலாதார். ௰

நிழனீருமின்னாதவின்னாதமர்நீரு
மின்னாவாமின்னாசெயின். ௧
வாள்போல்பகைவரையஞ்சற்கவஞ்சுக
கேள்போல்பகைவர்தொடர்பு. ௨
உட்பகையஞ்சித்தற்காக்கவுலைவிடத்து
மட்பகையின்மாணத்தெறும். ௩
மனமாணாவுட்பகைதோன்றினினமாணா
வேதம்பலவுந்தரும். ௪
உறன்முறையானுட்பகைதோன்றினிறன்
முறையா, னேதம்பலவுந்தரும். ௫
ஒன்றாமையொன்றியார்கட்படினெஞ்ஞா
ன்றும், பொன்றாமையொன்றலரிது. ௬
செப்பின் புணர்ச்சிபோற்கூடினுங்கூடா
தே, யுட்பகையுற்றகுடி. ௭
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயுமுர
ம்பொரு, துட்பகையுற்றகுடி. ௮
எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினு
முட்பகையுள்ளதாங்கேடு. ௯
உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கைகுடங்கருட்
பாம்போடுடனுறைந்தற்று. ௰

ஆற்றுவாராற்றலிகழாமைபோற்றுவார்
போற்றலுளெல்லாந்தலை. ௧
பெரியாரைப்பேணாதொழுகிற்பெரியாரா
ற்,பேராவிடும்பைதரும். ௨
கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்கவடல்
வேண்டி,னாற்றுபவர்கணிழுக்கு. ௩
கூற்றத்தைக்கையால் விளித்தற்றா லாற்று
வார்க்,காற்றாதாரின்னாசெயல். ௪
யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகார்வெந்
துப்பின்,வேந்துசெறப்பட்டவர். ௫
எரியாற்சுடப்படினுமுய்வுண்டாமுய்யா
ர்,பெரியார்ப்பிழைத்தொழுகுவார். ௬
வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொரு
ளென்னாந், தகைமாண்ட தக்கார்செறி
ன். ௭
குன்றன்னார்குன்றமதிப்பிற்குடியொடு
நின்றன்னார்மாய்வர்நிலத்து. ௮
ஏந்தியகொள்கையார்சீறினிடைமுரிந்து
வேந்தனும்வேந்துகெடும். ௯
இறந்தமைந்தசார்புடையராயினுமுய்யா
ர்,சிறந்தமைந்தசீரார்செறின். ௰

மனைவிழைவார் மாண்பயனெய்தார் வினை
விழைவார், வேண்டாப்பொருளுமது . ௧
பேணாதுபெண்விழைவானாக்கம் பெரிய
தோர், நாணாகநாணுந்தரும் . ௨
இல்லாள்கட்டாழ்ந்தவியல்பின்மையெஞ்
ஞான்று, நல்லாருணாணுத்தரும் . ௩
மனையாளையஞ்சுமறுமையிலாளன்
வினையாண்மைவீறெய்தலின்று . ௪
இல்லாளையஞ்சுவா னஞ்சுமற்றெஞ்ஞான்
று, நல்லார்க்குநல்லசெயல் . ௫
இமையாரின்வாழினும் பாடிலரேயில்லா
ளமையார்தோளஞ்சுபவர் . ௬
பெண்ணேவல்செய்தொழுகுமாண்மையி
னாணுடைப், பெண்ணேபெருமையுடைத்
து . ௭
நட்டார்குறைமுடியார்நன்றாற்றார்நன்னு
தலாட், பெட்டாங்கொழுகுபவர் . ௮
அறவினையுமான்ற பொருளும்பிறவினையு
ம், பெண்ணேவல்செய்வார்கணில் . ௯
எண்சேர்ந்தநெஞ்சத்திடனுடையார்க்கெ
ஞ்ஞான்றும், பெண்சேர்ந்தாம் பேதை
மையில் . ௰

௯௨ம். அதி. வரைவின்மகளிர்.

அன்பின்விழையார்பொருள்விழையுமாய்
தொடியா,ரின்சொலிழுக்குத்தரும். ௧

பயன்றூக்கிப்பண்புரைக்கும்பண்பின்ம
களிர்,நயன்றூக்கிநள்ளாவிடல். ௨

பொருட்பெண்டிர்பொய்ம்மைமுயக்கமி
ருட்டறையி,லேதில்பிணந்தழீஇயற்று. ௩

பொருட்பொருளார்புன்னலந்தோயார
ருட்பொரு,ளாயுமறிவினவர். ௪

பொதுநலத்தார்புன்னலந்தோயார்மதிந
லத்தின்,மாண்டவறிவினவர். ௫

தந்நலம்பாரிப்பார் தோயார்தகைசெருக்
கிப்,புன்னலம்பாரிப்பார்தோள். ௬

நிறைநெஞ்சமில்லவர் தோய்வர்பிறநெஞ்
சிற்,பேணிப்புணர்பவர்தோள். ௭

ஆயுமறிவினரல்லார்க்கணங்கென்ப
மாயமகளிர்முயக்கு. ௮

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள்பு
ரையிலாப்,பூரியர்களாழுமளறு. ௯

இருமனப்பெண்டிருங்கள்ளுங்கவறுந்
திருநீக்கப்பட்டார்தொடர்பு. ௰

உட்கப்படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல்கொண்டொழுகுவார். ௧
உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். ௨
ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்
றுச், சான்றோர் முகத்துக் களி. ௩
நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் க
ள்ளென்னும், பேணாப்பெருங் குற்றத்தா
ர்க்கு. ௪
கையறியாமை யுடைத்தே பொருள்கொடு
த்து, மெய்யறியாமை கொளல். ௫
துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லரெஞ்ஞா
ன்று, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர். ௬
உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவரெஞ்ஞா
ன்றுங், கள்ளொற்றிக் கண்சாய்பவர். ௭
களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். ௮
களித்தானைக் காரணங்காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. ௯
கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் கா
ணுங்கால், உள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்
வு. ௰

வேண்டற்கவென்றிடினுஞ் சூதினைவென்
றதூஉந், தூண்டிற்பொன்மீன்விழுங்கிய
ற்று. ௧

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்குமுண்
டாங்கொ, னன்றெய்திவாழ்வதோராறு.

உருளாயமோவாது கூறிற்பொருளாய
ம், போஒய்ப்புறமேபடும். ௩

சிறுமைபலசெய்துசீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமைதருவதொன்றில். ௪

கவறுங்கழகமுங்கையுந்தருக்கி
யிவறியாரில்லாகியார். ௫

அகடாராரல்லலுழப்பர்சூதென்னு
முகடியான்மூடப்பட்டார். ௬

பழகியசெல்வமும்பண்புங்கெடுக்குங்
கழகத்துக்காலைபுகின். ௭

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற்கொளீஇ
யருள்கெடுத்,தல்லலுழப்பிக்குஞ்சூது. ௮

உடைசெல்வமூணொளி கல்வியென்றைந்
து,மடையாவாமாயங்கொளின். ௯

இழத்தொறூஉங்காதலிக்குஞ்சூதேபோற்
றுன்ப,முழத்தொறூஉங்காதற்றுயிர். ௰

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோ
ர், வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. ௧
மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்
தியதற்றது போற்றி யுணின். ௨
அற்றா லளவறிந் துண்கவஃ துடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு. ௩
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ௪
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ௫
இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்
குங், கழிபே ரிரையான்க ணோய். ௬
தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும். ௭
நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கு
ம், வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். ௮
உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். ௯
உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்
வானென், றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. ௰

அங்கவியன் முற்றிற்று முற்றும்.

குடிமை.

இற்பிறந்தார்க்கணல்லதில்லையியல்பாகச், செப்பமுநாணுமொருங்கு. ௧

ஒழுக்கமும்வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று மிழுக்கார்குடிப்பிறந்தார். ௨

நகையீகையின்சொலிகழாமைநான்கும் வகையென்பவாய்மைக்குடிக்கு. ௩

அடுக்கியகோடி பெறினுங்குடிப்பிறந்தார், குன்றுவசெய்தலிலர். ௪

வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்குடி, பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று. ௫

சலம்பற்றிச்சால்பிலசெய்யார்மாசற்ற குலம்பற்றிவாழ்துமென்பார். ௬

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங்குற்றம்விசும்பின், மதிக்கண்மறுப்போலுயர்ந்து. ௭

நலத்தின்கணாரின்மைதோன்றினவனைக் குலத்தின்கணையப்படும். ௮

நிலத்திற்கிடந்தமைகால்காட்டுங்காட்டுங் குலத்திற்பிறந்தார்வாய்ச்சொல். ௯

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங்குலம்வேண்டின், வேண்டுகயார்க்கும்பணிவு. ௰

இன்றியமையாச்சிறப்பினவாயினுங்
குன்றவருபவிடல். ௧

சீரினுஞ்சீரல்லசெய்யாரேசீரொடு
பேராண்மைவேண்டுபவர். ௨

பெருக்கத்துவேண்டும்பணிதல்சிறிய
சுருக்கத்துவேண்டுமுயர்வு. ௩

தலையினிழிந்தமயிரனையர்மாந்தர்
நிலையினிழிந்தக்கடை. ௪

குன்றினனையாருங்குன்றுவர்குன்றுவ
குன்றியனையசெயின். ௫

புகழின்றாற்புத்தேணாட்டுய்யாதாலென்ம
ற்றிகழ்வார்பின்சென்றுநிலை. ௬

ஒட்டார்பின்சென்றொருவன்வாழ்தலினந்
நிலையே, கெட்டானெனப்படுதனன்று. ௭

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை
பெருந்தகைமை, பீடழியவந்தவிடத்து.

மயிர்நீப்பின்வாழாக்கவரிமாவன்னா
ருயிர்நீப்பர்மானமவரின். ௯

இளிவரின்வாழாதமானமுடையா
ரொளிதொழுதேத்துமுலகு. ௰

ஒளியொருவற்குள்ள வெறுக்கையிளியொருவற், கஃதிறந் துவாழ்துமெனல். ௧

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ்சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில்வேற்றுமையான். ௨

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர்கீழிருந்துங், கீழல்லார்கீழல்லவர். ௩

ஒருமைமகளிரேபோலப்பெருமையுந் தன்னைத்தான்கொண்டொழுகினுண்டு. ௪

பெருமையுடையவராற்றுவாராற்றினருமையுடையசெயல். ௫

சிறியாருணர்ச்சியுளில்லைப்பெரியாரைப் பேணிக்கொள்வேமென்னுநோக்கு. ௬

இறப்பேபுரிந்ததொழிற்றாஞ்சிறப்புந்தான், சீரல்லவர்கட்படின். ௭

பணியுமாமென்றும்பெருமைசிறுமை யணியுமாந்தன்னைவியந்து. ௮

பெருமைபெருமிதமின்மைசிறுமை பெருமிதமூர்ந்துவிடல். ௯

அற்றமறைக்கும்பெருமைசிறுமைதான் குற்றமேகூறிவிடும். ௰

கடனென்பநல்லவையெல்லாங்கடனறிந்
து, சான்றாண்மைமேற்கொள்பவர்க்கு. ௧
குணநலஞ்சான்றோர்நலனேபிறநல
மெந்நலத்துள்ளதூஉமன்று. ௨
அன்புநாணொப்புரவுகண்ணோட்டம்வாய்
மையொ, டைந்துசால்பூன்றியதூண். ௩
கொல்லாநலத்ததுநோன்மைபிறர்தீமை
சொல்லாநலத்ததுசால்பு. ௪
ஆற்றுவாராற்றல்பணிதலதுசான்றோர்
மாற்றாரைமாற்றும்படை. ௫
சால்பிற்குக்கட்டளையாதெனிற்றோல்வி
துலையல்லார்கண்ணுங்கொளல். ௬
இன்னாசெய்தார்க்குமினியவேசெய்யாக்
கா, லென்னபயத்ததோசால்பு. ௭
இன்மையொருவற்கிளிவன்றுசால்பென்
னுந், திண்மையுண்டாகப்பெறின். ௮
ஊழிபெயரினுந்தாம்பெயரார்சான்றா
ண்மைக், காழியெனப்படுவார். ௯
சான்றவர்சான்றாண்மைகுன்றினிருநிலந்
தாங்காதுமன்னோபொறை.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்
டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்வி
ரண்டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்
கு. ௨

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெ
றுத்தக்க, பண்பொத்த லொப்பதா மொ
ப்பு. ௩

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ௪

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫

பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றே
ன், மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போ
ல்வர், மக்கட்பண் பில்லா தவர். ௭

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை. ௮

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். ௯

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்
பால், கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. ௰

வைத்தான்வாய்சான்ற பெரும்பொருள
ஃதுண்ணான், செத்தான்செயக்கிடந்ததி
ல். ௧
பொருளானாமெல்லாமென்றீயாதிவறு
மருளானாமாணாப்பிறப்பு. ௨
ஈட்டமிவறியிசைவேண்டாவாடவர்
தோற்றநிலக்குப்பொறை. ௩
எச்சமென்றென்னெண்ணுங்கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப்படாஅதவன். ௪
கொடுப்பதூஉந்துய்ப்பதூஉமில்லார்க்க
டுக்கிய, கோடியுண்டாயினுமில். ௫
ஏதம்பெருஞ்செல்வந்தான்றுவ்வான்றக்
கார்க்கொன், றீதலியல்பிலாதான். ௬
அற்றார்க்கொன்றாற்றாதான்செல்வமிகநல
ம், பெற்றாடமியண்மூத்தற்று. ௭
நச்சப்படாதவன்செல்வநடுவூரு
ணச்சுமரம்பழுத்தற்று. ௮
அன்பொரீஇத்தற்செற்றறநோக்காதீட்
டிய, வொண்பொருள்கொள்வார்பிறர். ௯
சீருடைச்செல்வர்சிறுதுனிமாரி
வறங்கூர்ந்தனையதுடைத்து. ௰

கருமத்தாநாணுதனாணுத்திருநுத
னல்லவர்நாணுப்பிற. ௧
ஊணுடையெச்ச முயிர்க்கெல்லாம்வேற
ல்ல, நாணுடைமைமாந்தர்சிறப்பு. ௨
ஊனைக்குறித்தவுயிரெல்லாநாணென்னு
நன்மைகுறித்ததுசால்பு. ௩
அணியன்றோநாணுடைமைசான்றோர்க்க
ஃதின்றேற், பிணியன்றோபீடுநடை. ௪
பிறர்பழியுந்தம்பழியுநாணுவார்நாணுக்
குறைபதியென்னுமுலகு. ௫
நாண்வேலி கொள்ளாதுமன்னோ வியன்
ஞாலம், பேணலர்மேலாயவர். ௬
நாணாலுயிரைத் துறப்பருயிர்ப்பொருட்
டா, னாண்டுறவார்நாணாள்பவர். ௭
பிறர்நாணத்தக்கதுதானாணானாயி
னறநாணத்தக்கதுடைத்து. ௮
குலஞ்சுடுங்கொள்கைபிழைப்பினலஞ்சுடு
நாணின்மைநின்றக்கடை. ௯
நாணகத்தில்லாரியக்கமரப்பாவை
நாணாலுயிர்மருட்டியற்று. ௰

கருமஞ்செயவொருவன் கைதூவேனென்
னும் பெருமையிற்பீடுடையதில். ௧
ஆள்வினையுமான்றவறிவுமெனவிரண்டி
னீள்வினையானீளுங்குடி. ௨
குடிசெய்வலென்னுமொருவற்குத்தெய்
வ, மடிதற்றுத்தான்முந்துறும். ௩
சூழாமற்றானே முடிவெய்துந் தங்குடி
யைத், தாழாதுஞற்றுபவர்க்கு. ௪
குற்றமிலனாய்க்குடிசெய்துவாழ்வானைச்
சுற்றமாச்சுற்றுமுலகு. ௫
நல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்
பிறந்த,வில்லாண்மையாக்கிக்கொளல். ௬
அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத்தமரகத்
து, மாற்றுவார்மேற்றேபொறை. ௭
குடிசெய்வார்க்கில்லைப்பருவமடிசெய்து
மானங்கருதக்கெடும். ௮
இடும்பைக்கேகொள் கலங்கொல்லோகுடு
ம்பத்தைச், குற்றமறைப்பானுடம்பு. ௯
இடுக்கண்கால்கொன்றிட வீழுமடுத்தூன்
றும், நல்லாளிலாதகுடி. ௰

சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகமதனா
லுழந்துமுழவே தலை. க

உழுவாருலகத்தார்க்காணியஃதாற்றா
தெழுவாரையெல்லாம்பொறுத்து. ௨

உழுதுண்டுவாழ்வாரே வாழ்வார்மற்றெல்
லாந்,தொழுதுண்டுபின்செல்பவர். ௩

பலகுடை நீழலுந்தங்குடைக்கீழ்க்காண்ப
ரலகுடை நீழலவர். ௪

இரவாரிரப்பார்க்கொன்றீவர்கரவாது
கைசெய்தூண்மாலையவர். ௫

உழவினார்கைம்மடங்கி னில்லைவிழைவதூ
உம்,விட்டேமென்பார்க்குநிலை. ௬

தொடிப்புழுதிகஃசா வுணக்கிற்பிடித்தெ
ருவும்,வேண்டாதுசாலப்படும். ௭

ஏரினுநன்றாலெருவிடுதல்கட்டபி
னீரினுநன்றதன்காப்பு. ௮

செல்லான்கிழவனிருப்பினிலம்புலந்
தில்லாளினூடிவிடும். ௯

இலமென்றசைஇயிருப்பாரைக்காணி
னிலமென்னுநல்லாணகும். ௰

இன்மையினின்னாத தியாதெனினின்மை
யினின்மையேயின்னாதது. ௧

இன்மையெனவொருபாவி மறுமையு
மிம்மையுமின்றிவரும் ௨

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந்தொகை
யாக நல்குரவென்னு நசை. ௩

இற்பிறந்தார்கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்
த சொற்பிறக்குஞ்சோர்வுதரும். ௪

நல்குரவென்னுமிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்றுபடும். ௫

நற்பொருணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்
கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வுபடும். ௬

அறஞ்சாரா நல்குரவீன்றதாயானும்
பிறன்போல நோக்கப்படும். ௭

இன்றும் வருவதுகொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றதுபோலுநிரப்பு. ௮

நெருப்பினுட் டுஞ்சலுமாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பாடரிது. ௯

துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. ௰

அடி ௲௫௰.

இரக்கவிரத்தக்கார்க்காணிற்கரப்பி
னவர்பழிதம்பழியன்று. ௧
இன்பமொருவற்கிரத்தலிரந்தவை
துன்பமுறாஅவரின். ௨
கரப்பிலாநெஞ்சிற்கடனறிவார்முன்னின்
றிரப்புமோரேஎருடைத்து. ௩
இரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தல்
கனவிலுந்தேற்றாதார்மாட்டு. ௪
கரப்பிலார்வையகத் துண்மையாற்கண்ணி
ன்றிரப்பவர்மேற்கொள்வது. ௫
கரப்பிடும்பையில்லாரைக்காணினிரப்பிடு
ம்பையெல்லாமொருங்குகெடும். ௬
இகழ்ந்தெள்ளாதீவாரைக்காணின்மகிழ்ந்
துள்ளமுள்ளுளுவப்பதுடைத்து. ௭
இரப்பாரையில்லாயினீர்ங்கண்மாஞால
மரப்பாவைசென்றுவந்தற்று ௮
ஈவார்கணென்னுண்டாந்தோற்றமிரந்து
கோண்மேவாரிலாஅக்கடை. ௯
இரப்பான்வெகுளாமைவேண்டுநிரப்பிடு
ம்பைதானேயுஞ்சாலுங்கரி. ௰

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். உ

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னு
ம், வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிட
மில்லாக், காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. ௪

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில். ௫

ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில். ௬

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. ௭

இரவென்னு மேமாப்பில் தோணி கரவென்
னும், பார்தாக்கப் பக்கு விடும். ௮

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ள துஉ மின்றிக் கெடும். ௯

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ
விரப்பவர், சொல்லாடப் போஒ முயிர் ௰

மக்களேபோல்வர்கயவரவரன்ன
வொப்பாரியான்கண்டதில். ௧
நன்றறிவாரிற்கயவர்திருவுடையர்
நெஞ்சத்தவலமிலர். ௨
தேவரனையர்கயவரவருந்தா
மேவனசெய்தொழுகலான். ௩
அகப்பட்டியாவாரைக்காணினவரின்
மிகப்பட்டுச்செம்மாக்குங்கீழ். ௪
அச்சமேகீழ்களதாசாரமெச்ச
மவாவுண்டேலுண்டாஞ்சிறிது. ௫
அறைபறையன்னர்கயவர்தாங்கேட்ட
மறைபிறர்க்குய்த்துரைக்கலான். ௬
ஈர்ங்கைவிதிரார்கயவர்கொடிறுடைக்குங்
கூன்கையரல்லாதவர்க்கு. ௭
சொல்லப்பயன்படுவர்சான்றோர்கரும்பு
போற்கொல்லப்பயன்படுங்கீழ். ௮
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற்பிறர்
மேல்வடுக்காணவற்றாகுங்கீழ். ௯
எற்றிற்குரியர்கயவரொன்றுற்றக்கால்
விற்றற்குரியர்விரைந்து. ௰

பொருட்பான் முற்றிற்று.

தகையணங்குறுத்தல்.

அணங்குகொலாய் மயில்கொல்லோகன
ங்குழை,மாதர்கொன்மாலுமென்னெஞ்சு

நோக்கினாணோக்கெதிர் நோக்குதாக்கண
ங்கு,தானைக்கொண்டன்னதுடைத்து. ௨

பண்டறியேன்கூற்றென்பதனையினியறிந்
தேன்,பெண்டகையாற்பேரமர்க்கட்டு ௩

கண்டாருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற்பெ
ண்டகைப்,பேதைக்கமர்த்தனகண். ௪

கூற்றமோகண்ணோபிணையோமடவர
னோக்கமிம்மூன்றுமுடைத்து. ௫

கொடும்புருவங்கோடாமறைப்பினடுங்க
ஞர்,செய்யலமன்னிவள்கண். ௬

கடாஅக்களிற்றின்மேற்கட்படாமாதர்
படாஅமுலைமேற்றுகில். ௭

ஒண்ணுதற்கோஒவுடைந்ததேஞாட்பினு
ணண்ணாருமுட்குமென்பீடு. ௮

பிணையேர்மடநோக்குநாணுமுடையாட்
கணியெவனோவேதிலதந்து. ௯

உண்டார்கணல்லதடுநறாக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின்று. ௰

இருநோக்கிவளுண்கணுள்ளதொருநோக்
கு,நோய்நோக்கொன் றந்நோய்மருந்து
கண்களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்
திற்,செம்பாகமன்று பெரிது. ௨
நோக்கினாணோக்கியிறைஞ்சினளஃதவள்
யாப்பினுளட்டிய நீர். ௩
யானோக்குங்காலை நிலனோக்கு நோக்காக்
கான்,றானோக்கி மெல்ல நகும். ௪
குறிக்கொண்டு நோக்காமையல்லா லொரு
கண்,சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫
உறாஅதவர் போற்சொலினுஞ் செறாஅர்
சொ,லொல்லையுணரப்படும். ௬
செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார் போ
னோக்கு,முறாஅர் போன்றுற்றார் குறிப்பு. ௭
அசையியற்குண்டாண்டோ ரேர்யானோக்
கப்,பசையினள் பைய நகும். ௮
ஏதிலார்போலப்பொது நோக்கு நோக்கு
தல்,காதலார் கண்ணேயுள. ௯
கண்ணொடுகண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்
ச்சொற்க,ளென்னபயனுமில. ௰

கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியுமைம்பு
லனுமொண்டொடிகண்ணேயுள. ௧
பிணிக்குமருந்துபிறமனணியிழை
தன்னோய்க்குத்தானேமருந்து. ௨
தாம்வீழ்வார்மென்றோட்டுயிலினினிது
கொறாமரைக்கண்ணானுலகு. ௩
நீங்கிற்றெறூஉங்குறுகுங்காற்றண்ணெ
ன்னுந்தீயாண்டுப்பெற்றாளிவள். ௪
வேட்டபொழுதினவையவைபோலுமே
தோட்டார்கதுப்பினாடோள் ௫
உறுதோறுயிர்தளிர்ப்பத்தீண்டலாற்பே
தைக்கமிழ்தினியன்றனதோள் ௬
தம்மிலிருந்துதமதுபாத்துண்டற்றா
லம்மாவரிவைமுயக்கு. ௭
வீழுமிருவர்க்கினிதேவளியிடை
போழப்படாஅமுயக்கு. ௮
ஊடலுணர்தல்புணர்தலிவைகாமங்
கூடியார்பெற்றபயன். ௯
அறிதோறறியாமைகண்டற்றாற்காமஞ்
செறிதோறுஞ்சேயிழைமாட்டு. ௰

௱௰௨. அதி. நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். க
மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சேயிவள்க
ண், பலர்காணும் பூவொக்குமென்று. உ
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. ௩
காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலநோக்கு
மாணிழைகண் ணொவ்வேமென்று. ௪
அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசு
ப்பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை. ௫
மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். ௬
அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. ௭
மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி. ௮
மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. ௯
அனிச்ச மன்னத்தின் றூவியு மாதர
டிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். ௰

பாலொடுதேன்கலந்தற்றேபணிமொழி
வாலெயிறூறியநீர். ௧
உடம்பொடுயிரிடையென்னமற்றன்ன
மடந்தையொடெம்மிடைநட்பு. ௨
கருமணியிற்பாவாய்நீபோதாயாம்வீழுந்
திருநுதற்கில்லையிடம். ௩
வாழ்தலுயிர்க்கன்னளாயிழைசாத
லதற்கன்னணீங்குமிடத்து. ௪
உள்ளுவன்மன்யான் மறப்பின்மறப்பறி
யேனொள்ளமர்க்கண்ணாள்குணம். ௫
கண்ணுள்ளிற் போகாரிமைப்பிற் பருவ
ரார்நுண்ணியரெங்காதலவர். ௬
கண்ணுள்ளார்காதலவராகக்கண்ணு
மெழுதேங்கரப்பாக்கறிந்து. ௭
நெஞ்சத்தார்காதலவராகவெய்துண்ட
லஞ்சுதும்வேபாக்கறிந்து. ௮
இமைப்பிற்கரப்பாக்கறிவலனைத்திற்கே
யேதிலரென்னுமிவ்வூர். ௯
உவந்துறைவருள்ளத்துளென்றுமிகந்து
றைவரேதிலரென்னுமிவ்வூர். ௰

௱௰௪ம். அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்.

காமமுழந்து வருந்தினார்க்கேம
மடலல்லதில்லை வலி. ௧

நோனாவுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. ௨

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்
றுடையேன், காமுற்றா ரேறு மடல். ௩

காமக்கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

தொடலைக் குறுந் தொடி தந்தாண் மட
லொடு, மாலையுழக்குந் துயர். ௫

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். ௬

கடலன்ன காமமுழந் துமடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். ௭

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்றுபடும். ௮

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு. ௯

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. ௰

அலரெழவாருயிர்நிற்குமதனைப்
பலரறியார்பாக்கியத்தால். ௧
மலரன்னகண்ணாளருமையறியா
தலரெமக்கீந்ததிவ்வூர். ௨
உறாஅதோவூரறிந்தகௌவையதனைப்
பெறாஅதுபெற்றன்னநீர்த்து. ௩
கவ்வையாற்கவ்விதுகாமமதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந்தன்மையிழந்து. ௪
களித்தொறுங்கள்ளுண்டல்வேட்டற்றாற்
காமம்வெளிப்படுந்தோறுமினிது. ௫
கண்டதுமன்னுமொருநாளலர்மன்னுந்
திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று. ௬
ஊரவர்கௌவையெருவாகவன்னைசொ
னீராகநீளுமிந்நோய். ௭
நெய்யாலெரிநுதுப்பேமென்றற்றாற்
கௌவையாற்காமநுதுப்பேமெனல். ௮
அலர்நாணவொல்வதோவஞ்சலோம்பெ
ன்றார்பலர்நாணநீத்தக்கடை. ௯
தாம்வேண்டினல்குவர்காதலர்யாம்வே
ண்டுங்கௌவையெடுக்குமிவ்வூர். ௰

௲௱௫௰.

௱௰௬ அதிகாரம். அது. பிரிவாற்றாமை.

செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமற்றுநி
ன், வல்வரவுவாழ்வார்க்குரை. ௧
இன்கணுடைத்தவர்பார்வல்பிரிவஞ்சும்
புன்கணுடைத்தாற்புணர்வு. ௨
அரிதரோதேற்றமறிவுடையார்கண்ணும்
பிரிவோரிடத்துண்மையான். ௩
அளித்தஞ்சலென்றவர்நீப்பிற்றெளித்த
சொற், றேறியார்க்குண்டோதவறு. ௪
ஓம்பினமைந்தார்பிரிவோம்பன்மற்றவர்
நீங்கினரிதாற்புணர்வு. ௫
பிரிவுரைக்கும்வன்கண்ணராயினரிதவர்
நல்குவரென்னுநசை. ௬
துறைவன்றுறந்தமைதூற்றாகொன்முன்
கை, யிறையிறவாநின்றவளை. ௭
இன்னாதினனில்லூர்வாழ்தலதனினு
மின்னாதினியார்ப்பிரிவு. ௮
தொடிற்சுடினல்லதுகாமநோய்போல
விடிற்சுடலாற்றுமோதீ. ௯
அரிதாற்றியல்லனோய்நீக்கிப்பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்துவாழ்வார்பலர். ௰

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயையி
றைப்பவர்க்கூற்றுநீர் போலமிகும். ௧
கரத்தலுமாற்றேனிந் நோயைநோய்செய்
தார்க்குரைத்தலு நாணுத்தரும். ௨
காமமுநாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனாவுடம்பினகத்து. ௩
காமக்கடன்மன்னு முண்டேயது நீந்து
மேமப்புணைமன்னுமில். ௪
துப்பினெவனாவர்மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினுளாற்றுபவர். ௫
இன்பங்கடன்மற்றுக்காமமஃதடுங்காற்
றுன்பமதனிற்பெரிது. ௬
காமக்கடும்புனனீந்திக்கரைகாணேன்
யாமத்தும்யானேயுளேன். ௭
மன்னுயிரெல்லாந் துயிற்றியளித்திரா
வென்னல்லதில்லை துணை. ௮
கொடியார்கொடுமையிற்றாங்கொடியவிந்
நாணெடியகழியுமிரா. ௯
உள்ளம்போன்றுள்வழிச்செல்கிற்பின்வெ
ள்ளநீர்நீந்தலமன்னோவென்கண். ௰

௱௰அ ௱௰அம். அதிகாரம். கண்விதுப்பழிதல்.

கண்டாங்கலுழ்வதெவன்கொலோதண்டா
நோய்தாங்காட்டயாங்கண்டது. ௧
தெரிந்துணரா நோக்கியவுண்கண்பரிந்து
ணராப்பைதலுழப்பதெவன். ௨
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழு
மிதுநகத்தக்கதுடைத்து. ௩
பெயலாற்றாநீருலந்தவுண்கணுயலாற்றா
வுய்வினோயென்கணிறுத்து. ௪
படலாற்றாபைதலுழக்குங்கடலாற்றாக்
காமநோய்செய்தவென்கண். ௫
ஓஒவினிதேயெமக்கிந்நோய்செய்தகண்
டாஅமிதற்பட்டது. ௬
உழந்துழந்துண்ணீரறுக விழைந்திழைந்
துவேண்டியவர்க்கண்டகண். ௭
பேணாதுபெட்டாருளர் மன்னோமற்றவர்க்
காணாதமைவிலகண். ௮
வாராக்காற்றுஞ்சாவரிற்றுஞ்சாவாயிடை
யாரஞருற்றனகண். ௯
மறைபெறலூரார்க்கரிதன்றாலெம்போ
லறைபறைகண்ணாரகத்து. ௰

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன்பசந்
தவென், பண்பியார்க்குரைக்கோபிற. ௧
அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்
தென், மேனிமேலூரும்பசப்பு. ௨
சாயலு நாணுமவர் கொண்டார்கைம்மாறா
நோயும்பசலையுந் தந்து. ௩
உள்ளுவன்மன்யா னுரைப்பதவர்திறமாற்
கள்ளம்பிறவோபசப்பு. ௪
உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்கா
ணென், மேனிபசப்பூர்வது. ௫
விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொ
ண்கன், முயக்கற்றம் பார்க்கும்பசப்பு. ௬
புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேனவ்
வளவி, லள்ளிக்கொள்வற்றே பசப்பு. ௭
பசந்தாளிவளென்பதல்லா லிவளைத்
துறந்தாரவரென்பாரில். ௮
பசக்கமற்பட்டாங் கென்மேனிநயப்பித்
தார், நன்னிலையராவரெனின். ௯
பசப்பெனப்பேர்பெறுத லென்றேநயப்பி
த்தார், நல்காமைதூற்றாரெனின். ௰

தாம்வீழ்வார்தம்வீழப்பெற்றவர்பெற்றா
ரே,காமத்துக்காழில்கனி. ௧
வாழ்வார்க்குவானம் பயந்தற்றால்வீழ்வா
ர்க்கு, வீழ்வாரளிக்குமளி. ௨
வீழுநர்வீழப்படுவார்க்கமையுமே
வாழுநமென்னுஞ்செருக்கு. ௩
வீழப்படுவார்கெழீஇயிலர்தாம்வீழ்வார்
வீழப்படாஅரெனின். ௪
நாங்காதல்கொண்டார் நமக்கெவன்செய்
பவோ,தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை. ௫
ஒருதலையானின்னாதுகாமங்காப்போல
விருதலையானுமினிது. ௬
பருவரலும்பைதலுங்காணான்கொல்காம
னொருவர்கணின்றொழுகுவான். ௭
வீழ்வாரினின்சொற்பெறாஅதுலகத்து
வாழ்வாரின்வன்கணாரில். ௮
நசைஇயார்நல்காரெனினுமவர்மாட்
டிசையுமினியசெவிக்கு. ௯
உறாஅர்க்குறுநோயுரைப்பாய்கடலைச்
செறாஅஅய்வாழியநெஞ்சு. ௰

ஆக ௲௨௱.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காமமினிது. ௧
எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீ
ழ்வார், நினைப்ப வருவதொன் றில். ௨
நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்ம
ல், சினைப்பது போன்று கெடும். ௩
யாமுமுளேங்கொ லவர் நெஞ்சத் தெந்நெ
ஞ்சத், தோஒவுளரே யவர். ௪
தந்நெஞ்சத் தெம்மைக்கடிகொண்டார் நா
ணார்கொ, லெந்நெஞ்சத் தோவாவரல். ௫
மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோ
டியா, னுற்றநா ளுள்ள வுளேன். ௬
மறப்பினெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறி
யே, னுள்ளினு முள்ளஞ்சுடும். ௭
எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்
றோ, காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. ௮
விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்லமென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. ௯
விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காண
ப்படாஅதி வாழி மதி. ௰

௱௨௨ ௱௨௨ம். அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்.

காதலர்தூதொடுவந்தகனவினுக்
கியாதுசெய்வேன்கொல்விருந்து. ௧
கயலுண்கண்யானிரப்பத் துஞ்சிற்கலந்தா
ர்க்குயலுண்மைசாற்றுவேன்மன். ௨
நனவினானல்காதவரைக்கனவினாற்
காண்டலினுண்டென்னுயிர். ௩
கனவினானுண்டாகுங்காமநனவினா
னல்காரைநாடித்தரற்கு. ௪
நனவினாற்கண்டதூஉ மாங்கேகனவுந்தா
ன்,கண்டபொழுதேயினிது. ௫
நனவெனவொன்றில்லையாயிற்கனவினாற்
காதலர்நீங்கலர்மன். ௬
நனவினானல்காக்கொடியார்கனவினா
னென்னெம்மைப்பீழிப்பது. ௭
துஞ்சுங்காற்றோண்மேலராகிவிழிக்குங்
கா,னெஞ்சத்தராவர்விரைந்து. ௮
நனவினானல்காரைநோவர்கனவினாற்
காதலர்க்காணாதவர். ௯
நனவினானந்நீத்தாரென்பர்கனவினாற்
காணார்கொலிவ்வூரவர். ௰

மாலையோவல்லைமணந்தாருயிருண்ணும்
வேலைநீவாழிபொழுது. க
புன்கண்ணைவாழிமருண்மாலையெங்கேள்
போல்,வன்கண்ணதோநின்றுணை. ௨
பனியரும்பிப்பைதல்கொண்மாலைதுனிய
ரும்பித்,துன்பம்வளரவரும். ௩
காதலரில்வழிமாலைகொலைக்களத்
தேதிலர்போலவரும். ௪
காலைக்குச்செய்தநன்றென்கொ லெவன்
கொல்யான்,மாலைக்குச்செய்தபகை. ௫
மாலைநோய்செய்தன்மணந்தாரகலாத
காலையறிந்ததிலேன். ௬
காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாகி
மாலைமலருமிந்நோய். ௭
அழல்போலுமாலைக்குத்தூதாகியாயன்
குழல்போலுங்கொல்லும்படை. ௮
பதிமருண்டுபைதலுழக்குமதிமருண்டு
மாலைபடர்தரும்போழ்து. ௯
பொருண்மாலையாளரையுள்ளிமருண்மா
லை,மாயுமென்மாயாவுயிர். ௰

காமக்கணிச்சியுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ்வீழ்த்தகதவு. ௧
காமமென வொன்றோ கண்ணின் றென்
னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில்.
மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்
பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றிவிடும். ௩
நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோ
வென்காம மறையிறந்து மன்றுபடும். ௪
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை
காமநோ யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. ௫
செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். ௬
நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். ௭
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோ
நம்பெண்மை யுடைக்கும் படை. ௮
புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெ
ஞ்சங் கலத்த லுறுவது கண்டு. ௯
நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்
டோ புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். ௰

வாளற்றுப்புற்கென்ற கண்ணுமவர்சென்
ற,நாளொற்றித்தேய்ந்தவிரல். ௧

இலங்கிழாயின்று மறப்பினென் றோண்
மேற்,கலங்கழியுங்காரிகைநீத்து. ௨

உரனசைஇயுள்ளந் துணையாகச்சென்றார்
வரனசைஇயின்னுமுளேன். ௩

கூடியகாமம்பிரிந்தார்வரவுள்ளிக்
கோடுகொடேறுமென்னெஞ்சு. ௪

காண்கமற்கொண்கனைக்கண்ணாரக்கண்டபி
னீங்குமென்மென்றோட்பசப்பு. ௫

வருகமற்கொண்கனொருநாட்பருகுவன்
பைதனோயெல்லாங்கெட. ௬

புலப்பேன்கொல்புல்லுவேன்கொல்லோ
கலப்பேன்கொல், கண்ணன்ன கேளிர்வரி
ன். ௭

வினைகலந்துவென்றீகவேந்தன்மனைகலந்
து,மாலையயர்கம்விருந்து. ௮

ஒருநாளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றார், வருநாள்வைத் தேங்குபவர்க்
கு. ௯

பெறினென்னாம்பெற்றக்காலென்னாமுறி
னென்னா,முள்ளமுடைந்துக்கக்கால். ௰

௱௨அ ௱௨௰அம். அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்.

கரப்பினுங்கையிகந்தொல்லாநின்னுண்க
ணுரைக்கலுறுவதொன்றுண்டு. க

கண்ணிறைந்தகாரிகைக் காம்பேர்தோட்
பேதைக்குப், பெண்ணிறைந்த நீர்மைபெ
ரிது. உ

மணியிற்றிகழ்தருநூல்போன்மடந்தை
யணியிற்றிகழ்வதொன்றுண்டு. ௩

முகைமொக்குளுள்ளது நாற்றம் போற்
பேதை, நகைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்
டு. ௪

செறிதொடிசெய்திறந்தகள்ளமுறுதுயர்
தீர்க்குமருந்தொன்றுடைத்து. ௫

பெரிதாற்றிப்பெட்பக்கலத்தலரிதாற்றி
யன்பின்மைசூழ்வதுடைத்து. ௬

தண்ணந்துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்னமுணர்ந்தவளை. ௭

நெருநற்றுச்சென்றாரெங்காதலர்யாமு
மெழுநாளேமேனிபசந்து. ௮

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கியடி
நோக்கி,யஃதாண்டவள்செய்தது. ௯

பெண்ணினாற்பெண்மையுடைத்தென்பக
ண்ணினாற்,காமநோய்சொல்லியிரவு. ௰

உள்ளக்களித்தலுங்காணமகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு. ௧

தினைத்துணையுமூடாமை வேண்டும்பனைத்
துணையுங்காமநிறையவரின். ௨

பேணாதுபெட்பவே செய்யினுங் கொண்க
னைக்காணாதமையலகண். ௩

ஊடற்கட்சென்றேன்மற் றோழியதுமறந்
து கூடற்கட்சென்றதென்னெஞ்சு. ௪

எழுதுங்காற்கோல்காணாக் கண்ணேபோற்
கொண்கன்பழிகாணேன்கண்டவிடத்து. ௫

காணுங்காற்காணேன்றவறாயகாணாக்காற்
காணேன்றவறல்லவை. ௬

உய்த்தலறிந்துபுனல்பாய்பவரேபோற்
பொய்த்தலறிந்தென்புலந்து. ௭

இளித்தக்கவின்னாசெயினுங்களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றேகள்வநின்மார்பு. ௮

மலரினுமெல்லிதுகாமஞ்சிலரதன்
செவ்விதலைப்படுவார். ௯

கண்ணிற்றுனித்தேகலங்கினாள்புல்லலு
மென்னினுந்தான்விதுப்புற்று. ௰

௱௩௰ம் அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவர்நெஞ்சவர்க்காதல் கண்டுமெவ னெஞ்
சே, நீயெமக்காகாதது. க

உறாஅதவர்க்கண்டகண்ணுமவரைச்
செறாஅரெனச்சேறியென்னெஞ்சு. உ

கெட்டார்க்குநட்டாரில் லென்பதோநெஞ்
சே நீ, பெட்டாங்கவர்பின்செலல். ௩

இனியன்னநின்னொடுசூழ்வாரியார்நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண்மற்று. ௪

பெறாஅமையஞ்சும்பெறிற்பிரிவஞ்சு
மறாஅவிடும்பைத்தென்னெஞ்சு. ௫

தனியேயிருந்துநினைத்தக்காலென்னைத்
தினியவிருந்ததென்னெஞ்சு. ௬

நாணுமறந்தேனவர்மறக்கல்லாவென்
மாணாமடநெஞ்சிற்பட்டு. ௭

எள்ளினிளிவாமென்றெண்ணியவர்திற
முள்ளுமுயிர்க்காதனெஞ்சு. ௮

துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமு
டைய, நெஞ்சந் துணையல்வழி. ௯

தஞ்சந்தமரல்லரேதிலார்தாமுடைய
நெஞ்சந்தமரல்வழி. ௰

ஆக ௲௩௱.

புல்லாதிராஅப்புலத்தையவருறு
மல்லனோய்காண்கஞ்சிறிது. ௧

உப்பமைந்தற்றாற்புலவியதுசிறிது
மிக்கற்றானீளவிடல். ௨

அலந்தாரையல்லனோய்செய்தற்றாற்றம்மை
ப்புலந்தாரைப்புல்லாவிடல். ௩

ஊடியவரையுணராமைவாடிய
வள்ளிமுதலரிந்தற்று. ௪

நலத்தகைநல்லவர்க்கேஎர்புலத்தகை
பூவன்னகண்ணாரகத்து. ௫

துனியும்புலவியுமில்லாயிற்காமங்
கனியுங்கருக்காயுமற்று. ௬

ஊடலினுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வ
து நீடுவதன்றுகொலென்று. ௭

நோதலெவன்மற்றுநொந்தாரென்றஃதறி
யுங்காதலரில்லாவழி. ௮

நீருநிழலதினிதேபுலவியும்
வீழுநர்கண்ணேயினிது. ௯

ஊடலுணங்கவிடுவாரொடென்னெஞ்சங்
கூடுவேமென்பதவா. ௰

பெண்ணியலாரெல்லாருங் கண்ணிற்பொது
வுண்பர், நண்ணேன்பரத்தநின்மார்பு. ௧
ஊடியிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்
மை, நீடுவாழ்கென்பாக்கறிந்து. ௨
கோட்டுப்பூச்சூடினுங்காயுமொருத்தியைக்
காட்டியசூடினீரென்று ௩
யாரினுங்காதலமென்றேனாவூடினாள்
யாரினும்யாரினுமென்று. ௪
இம்மைப்பிறப்பிற்பிரியலமென்றேனாக்
கண்ணிறைநீர்கொண்டனள். ௫
உள்ளினேனென்றேன்மற் றென்மறந்தீரெ
ன்றென்னைப், புல்லாள்புலத்தக்கனள். ௬
வழுத்தினாடும்மினேனாகவழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீரென்று. ௭
தும்முச்செறுப்பவழுதாணுமருள்ள
லெம்மைமறைத்திரோவென்று. ௮
தன்னையுணர்த்தினுங்காயும்பிறர்க்குநீ
ரிந்நீரராகுதிரென்று. ௯
நினைத்திருந்துநோக்கினுங் காயுமனைத்து
நீர், யாருள்ளிநோக்கினீரென்று. ௰

இல்லைதவறவர்க்காயினூடுதல்
வல்லதவரளிக்குமாறு. ௧
ஊடலிற்றோன்றுஞ்சிறுதுனிநல்லளி
வாடினும்பாடுபெறும். ௨
புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோநிலத்தொடு
நீரியைந்தன்னாரகத்து. ௩
புல்லிவிடாஅப்புலவியுட்டோன்றுமென்
னுள்ளமுடைக்கும்படை. ௪
தவறிலராயினுந்தாம்வீழ்வார்மென்றோ
ளகறலினாங்கொன்றுடைத்து. ௫
உணலினுமுண்டதறலினிதுகாமம்
புணர்தலினூடலினிது. ௬
ஊடலிற்றோற்றவர்வென்றாரதுமன்னுங்
கூடலிற்காணப்படும். ௭
ஊடிப்பெறுகுவங்கொல்லோநுதல்வெயர்
ப்பக்கூடலிற்றோன்றியவுப்பு. ௮
ஊடுகமன்னோவொளியிழையாமிரப்ப
நீடுகமன்னோவிரா. ௯
ஊடுதல்காமத்திற்கின்பமதற்கின்பங்
கூடிமுயங்கப்பெறின். ௰

ஆக குறள் ௲௩௱௩௰.

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனார்
அருளிச்செய்த
திருக்குறள்
மூலபாடமுற்றிற்றுமுற்றும்.
ஆக திருவள்ளுவர்குறளதிகாரம் -
௱௩௰௩ - ௩ - இயல் - ௰௩ - ௩ -
கூடியகுறள் - ௲௩௱௩௰.

ஆனைக்
கவுனிக்
கடுத்தசுப்பிர
மணியர்கோவில
ண்டைவெங்கட்டரா
யர்தெருவில்பதின்மூன்றா
நெம்பருடையவீட்டில்நீதிசாரவி
ளக்கவச்சுக்கூடத்தில் தமிழ்ப்புத்த
கங்களுந்தெலுங்குப்புத்தகங்க
ளும் வேண்டியவர்கள் கிர
யங்கொடுத்துவாங்கிக்
கொள்ளலாம்.

மறைமலையடிகள் ...
MARAIMALAI ADIGAL